

NARODNI LIST

Izhaja vsak četrtek; ako je ta dan praznik, pa dan poprej. — Vse pošiljke (dopisi, reklamacije, vprašanja itd.) je pošiljati na naslov: „Narodni List“ v Celju. — Reklamacije so poštnine proste. — Uredništvo: Schillerjeva cesta šte. 8.

„Narodni List“ stane za celo leto 4 K, za pol leta 2 K, za četrt leta 1 K. Za Ameriko in druge dežele na leto 5 K 60 vin. Naročnina se plačuje vnaprej. — Posamezna številka stane 10 vin.

Oglasi se računajo po 12 vinarjev ena petič vrsta. — Pri večkratnih objavah znaten popust po dogovoru. Pristojbine za oglase je plačevati po pošti na naslov: „Narodni List“ v Celju.

Cerkev in politika.

Dne 20. in 22. marca t. l. je minulo 62 let, kar je l. 1848. izdal praški nadškof Alojz Jožef baron Trenk dva pastirska lista. V prvem obžaluje, da mora slišati, kako mnogi duhovniki smatrajo prižnico za oder za političnega govornika, in pravi: »Moram obnašanje takih duhovnikov najstrožje grajati... Od častite duhovščine za gotovo pričakujem, da se bo pri javnem pouku vzdržala vsakega politikanja in bo videla svojo nalogo v tem, da razširja s pomočjo nauka o poštenem življenju božje kraljestvo na zemlji.«

V pastirskem listu z dne 22. marca l. 1848. pa pravi: »Duhovnik se mora smatrati kot služabnika Kristusovega, ne da bi se dal zvabiti v politični vrtnec.« Res ima duhovnik tudi ljudstvo poučevati, pravi dalje, na noben način pa »ne sme prižnica postati politično-govorniški oder.«

Tako je govoril pred 62 leti katoliški škof. A danes? — Da pa enkrat ne bomo govorili o naših domačih razmerah, ampak si ogledali malo tudi druge dežele in kraje, se hočemo za danes ozreti baš na Češko in pogledati, kako je v tem oziru danes tam. Naj govore suha dejstva:

Nedavno so izdali prvoborniki češke klerikalne stranke spomenico, v kateri pravijo med drugim, da »obiskovanje cerkev pojenja«, kot vzrok te prikazni pa navajajo, da se odganjajo ljudje iz cerkve z vednim obrekovanjem, ki ga vrše nekateri klerikalni agitatorji in listi proti osebam drugega političnega prepričanja.

Tudi vodstvo češke agrarne (kmečke) stranke je dobilo iz raznih krajev poročila, da se manjša številica obiskovalcev cerkv. Uredništvo strankinega glasila »Venkova« se je obrnilo na razne zaupnike z vprašanjem, odkod ta prikazen. Zanimivi so odgovori zaupnikov, ker vsi soglašajo v tem, da je vzrok »pešanja vere« politično hujskanje s prižnic in iz spovednic.

Eden odgovor se glasi: »Pri nas že več mesecev pridiga župnik prazni cerkvi. In vendar je veljala naša fara za klerikalno. Ne more se reči, da bi bilo ljudstvo kaj zgubilo na svoji vernosti, nasprotno čuti danes ravnotako versko kakor prej. A razburjena je zaradi postopanja svojega duhovnega pastirja, ki je v svoji strasti proti agrarni stranki šel tako daleč, da je tudi v spovednici agitiral proti nji in skušal razdvojiti celo cele rodline. To se je izvedelo in razljutilo celo one farane, ki se niso nikdar prištevali k naši stranki. Ljudstvo je tega sito — in kaže to s tem, da se ogiblje cerkve. Le še najstarejši ljudje hodijo v cerkev —«

Drugi: »Spominjam se, da je bila naša cerkev

nabito polna. Pri nas je veljal vsakdo za pohujšljivca, kdor vsaj v nedeljo ni bil pri maši. O Veliki Noči je duhovnik enostavno s prižnice rekel: »Iz te in te vasi pridejo farani v nedeljek k spovedi in sicer od štev. 1. do 30.« In to se je tudi zgodilo. A danes?! Cerkev in spovednice so skoro vedno prazne. Pa so za to tudi pošteno skrbeli klerikalni listi in agitatorji. Toliko osebnih žaljk in obrekovanj še menda ni bilo čuti, kakor o osebah v našem kraju od strani klerikalcev. To je izzvalo odpor med našim ljudstvom. Nezaupanje do prvakov klerikalne stranke, ki je tako dosledno psovala, je raslo. Naš župnik je poklical sem misijonarja — pa tudi to ni nič pomagalo. Kar je sejal, sedaj žanje. Posebej od mlajšega zaroda sploh nihče ne gre v cerkev.«

Tretji: »V naši podružnični cerkvi je maša vsake tri tedne. Prej je bila cerkev vedno polna, zdaj pa je obisk tako slab, da je včasih tam komaj 20 ljudi. Vzrok temu je hujskanje duhovnika. Nekoč je na prižnici pel celo neko politično pesem. Kakor pri nas, tako je tudi v sosednjih farah.«

Četrti: »Nikoli bi ne bil veroval, da bo kedaj tudi v naši fari obisk cerkve pojenjal. Ko je bil tu poslanec Myslivec (klerikalec!), je izražal svoje veselje češ, kako je naša fara zvesta njegovi stranki — a glej danes! Razmere so strašne, naš župnik ni opustil nobene prilike, da bi ne spremenil prižnice v oder za politični govor, in našo agrarno stranko napada s takimi besedami, da jih na najbolj divjih klerikalnih shodih ne čujemo. Celo naše stare ženice so bile vsled tega silno razburjene in so govorile: »To vendar ni beseda božja!« Posledica tega hujskanja se vidi tudi v gostilnah, kjer je že prišlo do krvavih spopadov. Od cvetne nedelje naprej je cerkev polprazna.«

Enako se glase tudi ostala pisma. Iz vseh izhaja dejstvo, da je ljudstvo prenehalo obiskovati cerkve, ker se v njih goji namesto molitve politična agitacija. Klerikalni pritisk rodi protipritisk.

Tako je na Češkem, kjer je ljudstvo probujeno in prosvetljeno. Pri nas, dasi je hujskanje proti političnim nasprotnikom v cerkvah od strani duhovščine še morda hujše ko na Češkem, se ponekod opazujejo že isti znaki, a ne splošno, ker je ljudstvo, vzgojeno v sužnosti in pasji ponižnosti, še strahopetno in se ustraši vsake gromke besede župnika ali kaplana s prižnice. A v stolnem kapitelju v Mariboru že dobro čutijo, da s prosveto, z izobrazbo prihaja tudi med naše ljudstvo čas, ko se ne bo pustilo psovati in obrekovati, in tudi pri nas se bodo začele cerkve prazniti.

In kdo bo kriv, da bo »vera pešala«?

Odgovor je na dlani!

Gornjesavinsko splavarstvo.

Gornjesavinski lesni trgovci in posestniki žag so dobili od ekspoziture v Mozirju vesele velikonočne piruše. — Ekspozitura je namreč skoraj vsem kmečkim trgovcem in posestnikom žag ob Savinji in Dreti koncesijo za plavljenje lesa po Savinji in Dreti ter njih pritožnih odrekla ter jim je strogo prepovedala, izvrševati nadaljno plavljenje.

Zgodovina tega ukrepa ekspoziture kot vodne oblasti je zanimiva. — Svoj čas so namreč plavili po Dreti in Savinji samo kmečki lesni trgovci in posestniki žag. Grajščina ljubljanskega škofa se z lesno trgovino ni pečala, ampak je sedaj tukaj sedaj tam pa polagoma les prodajala kmečkim lesnim trgovcem in posestnikom žag, ki so si kupljeni les sami posekali, spravili po drčah v dolino ter po vodi do svojih žag, ga zrezali in potem po splavih spravili na lesni trg na Hrvaškem in na Srbskem. — Ako se je zgodila pri plavljenju lesa ob bregovih Drete ali Savinje kaka škoda, so ti kmečki lesni trgovci vsak za seboj škodo sproti oškodovancem poravnali. Obrežni posestniki in splavarji živeli so v miru in medsebojnem dobrem sporazumljenju.

Podoba se je pa takoj spremenila, kakor hitro je nastopila na plan gornjegrajska grajščina. — Gospodje oskrbniki gornjegrajske škofove grajščine so namreč postali naenkrat bolj pametni kakor so bili njihovi predniki. Sklenili so pogodbo s trvdsko fratelli Feltrinelli, glasom katere so se med drugim tudi zavezali, spraviti tej trvdki od nje kupljen les do Vrbovca, kjer se je postavila velikanska žaga na turbino. Vso spravilo prodanega lesa je imela na hrbtu grajščina. Začela je v velikanskih množinah po svojih obširnih gozdovih sekati. Kajti škofove potrebe — posebno za nepotrebne šentvidske zavode — so bile zelo velike, njegove blagajne pa prazne in gornjegrajska grajščina bi mu jih naj polnila. Padel je gozd za gozdom, začele so gledati iz prej lepo obrašenih gornjesavinskih gor in bregov velike lise, obsežne praznote. Po Dreti in po Savinji pa je šla platanica za platanico, po tisoče naenkrat, debele in dolge, vse v žrelo Feltrinellijeve žage. Vzlic temu so ostale kase ljubljanskega kneza in škofa prazne, ker je glavni profit potegnila trvdka Feltrinelli. Oškodovan pa je bil tudi gornjesavinski lesni trgovec, oškodovan posebno tudi obrežni posestniki ob Dreti in Savinji ter njenih pritokih. Med tem ko so kakor že omenjeno kmečki splavarji škodo, ki je vsled plavljenja nastala, sproti poravnali, grajščina tega ni storila. Škode, katere je povzročil grajščinski les, so bile izdatnejše, ker je bil ta les mnogo debelejši in daljši, vsled tega težji in neokretnejši, tako, da je ta les —

LISTEK.

Siromak Blaž.

(Spisal Podsredski.)

Bilo je davno, ko smo bili še majhni in smo jedva dobili hlače; vendar se še živo spominjam velikega siromaka, Potokarjevega Blaža. Siromaka in trpina vam bom naslikal, takega, kakor jih je na tisoče po svetu, ki se klatijo iz kraja v kraj, prosijo miloščine in o katerih se ne sliši nič dobrega. Da, so taki, ki so hudobneži več ali manj nekateri iz navade, drugi pa zopet iz potrebe; a naš Blaž ni storil nikoli nobenemu nič žalega. In vendar so ga obdolžili, priča sem bil vsemu, obdolžili so ga po krivem in zgodilo se je nekaj nezaslišanega; dasi sem bil takrat še jako majhen in nerazsoden, vendar sem bridko zaplakal. kajti smilil se mi je Blaž, saj sem vedel, da je nedolžen. Nisem pravil tega nikomur, bilo je prepozno.

A vam ga hočem pokazati, berača-trpina, kolikor sem ga pač mogel v davnih dneh zapopasti.

Živo mi je še v spominu, kot bi bilo včeraj. Na vse zgodaj je šel po vasi, ni si žvižgal, ni si pel; kako naj tudi poje siromak, ki ima tako kruto usodo. Glavo je imel sklonjeno, oči uprte v tla; ni se ozrl po ljudeh bal se jih je kot grešnik in vendar Blaž to ni bil. Čemu bi tudi gle-

dal po ljudeh, saj ga nima nihče rad, nihče mu ne privošči lepega pogleda, dasi ni storil nikomur nič hudega.

Roke je tiščal v žepe, saj je dobro znal, da ne sreča nobenega znanca, da bi mu njo podal. Saj ni nikoli imel svojega človeka, ni poznal sorodnikov; pač, imel je mater, blago, dobro; a ta mu je umrla že zdavnaj... Kako svetli in veseli so bili dnevi takrat, ko je še imel mater: kako ga je ljubila in negovala in pazila nanj. Ni mu bilo treba popolnoma nič delati, vsedel se je samo k mizi in jedel. Da, to so bili zlati časi za Blaža. Pogostoma se je spominjal lepe mladosti, ki je minila hipoma kakor sanje: človek se prebudi in spozna istino.

Ko so mu zagreblili mater. je ostal sam, tako sam...

Žaloval je za njo, vedel je, da ga je zadela nenadomestna izguba. — Prišli so hudobni ljudje. vzeli mu materino hišo in njega vrgli na cesto. Ubogi Blaž je čutil, da se mu godi huda krivica, ker so mu odvzeli hudobni ljudje njegovo rojstno hišo, v kateri je preživel z materjo najkрасnejše dneve mladosti; pa si ni znal pomagati. Tako se je privadil Blaž ceste in težkega kruha, ki so mu ga ljudje nevoljno odrivali.

Ljudje so se spodtkicali in začudeno gledali in mrmrali: tako mlad pa beračiš; delat pojdi, saj vendar tako nujno potrebujemo delavnih ljudi.

Blaž je bridko čutil zbadljivke; zagneznila se mu je v srce mržnja do ljudi, ki so tako grabežljivi, da so mu ukradli hišo, ki so tako neusmiljeni, da mu kradejo zlato in edino prostost. Postal je čudak, popolen čudak in ostal je sam.

Najbolj ga je pekla zavest, da v njegovi hiši gospodari tuj človek. Bogzna odkod se je priklatil ta hudobni Tomaž, ki se zdaj tako mogočno šopiri v njegovi hiši.

Ljubil je svojo hišo, ljubil kakor mater. — Slednjič se je odločil in vstopil pri Tomažu v službo. Da bo le v rojstni hiši.

Kakšna sprememba!

Pred letom je tu še on ob strani svoje matere živel, a življenje, ki je sedaj nastalo zanj, ne, to ni življenje, to je večna muka. Kje je prostost, četudi revna prostost brez kruha? Tu ima pristržene peruti, čuti se, kakor ptič v kletki. Nekdaj je svoji materi razodeval svoje misli, ona ga je veselo in verno poslušala, a ti mu poreko, ko še komaj zine: Norec! — Sem li res norec? Hudobni ljudje pravijo, da sem; prav imajo; norec sem, ker tu služim... ne služim, v suženjstvu sem; pretepajo me, jedi mi vržejo nevoljno ko psu! To ni življenje! Ubili me bojo, ne strpim več!...

Pomislil je in odšel že drugi dan. Imel je prostost, koje si je tako želel; naj se je napije, kdor jo ljubi.

Konec prihodnjč.

v zelo velikih množinah naenkrat plavljen — butal ob stene vodnih naprav, žag in jezov ter ob obrežja in povzročal velike in razsežne poškodbe. — Grajščina, katero je spravilo lesa stalo skoraj več kakor je za les dobila, je sicer tu pa tam sklenila s poško-
vanci poravnave in se je zavezala poravnati pov-
zročeno škodo, vendar je te obljube v zelo redkih
slučajih izpolnila. Tako so se poškodbe kopičile,
tožbe zoper grajščino so bile na dnevnem redu. —
Zavleklo se je vse, kar se je le dalo. Po obhodnih
lokalnih komisijah ekspoziture v Mozirju je bilo
vedno več škode ugotovljene in pri zadnji, taki ko-
misiji se je cenilo delo, ki bi bilo potrebno, da se
spravi Dreta in Savinja s pritoki, s svojimi vodnimi
zgradbami itd., v red, na več desetisoč kron.

In sedaj pride najlepše. Ko so namreč kmečki
lesni trgovci in posestniki žag leta 1908 prosili za ob-
novitev plavnih koncesij, se je po več kakor pol-
drugoletnem čakanju slavna ekspozitura v Mozirju
postavila na stališče, da teh koncesij ne podeli, ako
se poprej vsi prosilci medsebojno ne zedinijo v kon-
kurenčne odbore ter se ne dogovorijo, kako bodo se
tekem let narasle škode poravnale. Oblast se je po-
stavila na stališče, da se glede tekom let naraslih
škod sedaj ne da konstatirati, kdo jih je povzročil,
in pravi, da so najbrž vsled izvrševanja plavnih kon-
cesij sploh nastale; vsled tega bi naj bili vsi za te
škode odgovorni.

Da je to stališče oblasti, ki ima gotovo tudi dol-
žnost varovati gospodarsko šibkejšo pred gospodar-
sko močnejšimi, nepravilno in da ne odgovarja dej-
stvom, sledi iz prej razložene zgodovine plavljenja
po Dreti. Ti, ki so škode sproti poravnali, bi naj pla-
čevali še enkrat in sicer ne za sebe, ampak za
grajščino!

Umevno je, da so se taki nakani kmečki spla-
varji uprli — oblast je pa naredila črto čez vse pro-
šnje za koncesije ter je kratkomalo vse prošnje za-
vrnila in je vsem prošnikom zapretila, da bode
postopala proti vsakemu, ki bi se drznil brez kon-
cesije plaviti, z vso strogostjo. — Na ta za slavno
oblast zelo priprosti način se kratkomalo odvzame
vsem prošnikom zaslužek in mnogim stotinam ljudi
otežkoči življenje. Ekspozitura bi storila morebiti
mnogo boljše, ako bi vsem tem ljudem sploh prepo-
vedali jesti in piti!

Proti tej za prizadete nenavadno ostri in po dej-
stvih neutemeljeni odločbi so se prizadeti prošniki
pritožili na namestništvo v Gradcu. Upati je, da bo
namestništvo človekoljubnejše in pravično ter bo
odlok ekspoziture razveljavilo.

A gornjesavinjski kmečki splavarji naj ne obu-
pajo. Prestali so razne nesreče, preboleli bodo tudi
one, ki izhajajo od avstrijskih oblastij, ki so danes
ponižne služkinje škofov na škodo ljudstva.

Dr. Anton Božič.

Prva južnoštajerska vinarska zadruga v Celju.

Občni zbor te zadruga se je vršil na Jože-
fovo, 19. sušca t. l. v Celju. Iz poročil povzame-
mo, da je bila zadruga registrovana začetkom l.
1909. Nato so se pričele predpriprave, ki so bile
dogotovljene do jeseni, na kar je podjetje začelo
poslovati. Načelstvo je nastavilo kletarja gosp.
Kaube-ta in trgovskega poslovodja gosp. Karola
Vargazon-a. Oba sta v svojih strokah izborna
spretna veščaka, kar obljubuje za prosojevanje
podjetja že prav mnogo.

S prodajo vina se je zadruga začela v polnem
obsegu baviti torej v jeseni 1909. Nakupila je
lani 1200 hl, v zadnjih mesecih 1909 ga je raz-
pečala okroglo 500 hl. Promet raste od meseca
do meseca. Naj navedem številke za 1910 do
19. sušca: prodalo se je v prosincu 140 hl, v
svečanu 210 hl, v sušcu do 19. dne 148 hl. Za-
druga je ustanovila vinotoč v Celju, svoje zastop-
nike pa ima doslej že v Trbovljah, v Slovenjem
gradu, v Pragi in v nekem industrijskem kraju
na Zgornjem Štajerskem. Pripravljajo se zastop-
stva v Celovcu, Beljaku, Mariboru, v Gradcu, na
Dunaju in drugod. Zadruga nima iastnih kleti,
temveč si jih je najela in sicer doslej dve v Ga-
berju pri Celju, eno pa na Bizeljskem. Zastopniki
vodijo v svojem okolišu agitacijo za zadrugo. Ta
naprava se obnese prav dobro.

Dne 31. grudnia 1909 je štela zadruga 172
zadružnikov z 289 deleži, na dan občnega zbo-
ra pa je bilo že 200 zadružnikov s 327 deleži.
Bilanca izkazuje lep promet nad 130.000 kron.
Akoravno so bili ustanovitveni stroški in režije v
prvih mescih visoke, vendar je preostal za uprav-
no leto 1909 še prebitek okroglo 169 K. Občni
zbor je sklenil, da se ta prebitek odkaže rezerv-
nemu zakladu, ki s tem narase na okroglo 551
kron. Podjetje se torej v vsakem oziru lepo raz-
vija. Želeli bi le bilo, da bi ga rojaki vsestran-
sko podpirali. Zadruga ima vedno večji trgovski
delokrog, radi tega rabi tudi vedno več obratnega
kapitala. Naj bi vsakdo pristopil kot zadružnik,
osebito bi naj to storili naši denarni zavodi in
sicer z večjim številom deležev. Deleži so po 10

kron, vstopnina 2 kroni. Apelirati pa moramo
tudi na vse rojake v nevinorodnih krajih, naj
povsod priporočajo to važno podjetje! Ker ima
zadruga izborna zajamčeno pristna vina v zalogi,
opozarjamo na zadrugo posebno naše gostilni-
čarje, kateri store boljše, ako podpirajo domače
podjetje naših vinogradnikov, kakor pa da naro-
čajo vino od profesioniranih vinotrtcev iz Gra-
dca in Dunaja ali iz Ogrskega.

V načelstvu zadruga so: načelnik Benjamin
Kunej, njegov namestnik dr. Anton Božič; člani
načelstva: pot. učitelj Franc Goričan, Jože Peč-
nik (Bizeljsko), Jože Zdolšek (Ponikva) in Ivan
Malus (Bizeljsko). Predsednik nadzorstva je g. dr.
Schmirmaul (Rajhenburg), člani nadzorstva pa:
Jože Pečnik (Kapele), Andrej Levak (Brežice),
Cvetko (Podčetrtek), Kokot (Pišce), Janežič Jože
(Staravas), Jošt (Gotovlje), Jamšek (Rajhenburg),
Černelč (St. Peter pod Sv. G.), Černoga (Zdole),
Zevnik (Kapele), dr. Janko Sernec (Celje), Jošt
(Celje).

Pisarna vinarske zadruga se nahaja v Celju
na Graški cesti št. 15.

Jz političnega sveta.

Po Veliki Noči se bodo zopet začela „poga-
janja“ med vlado in strankami. Ta poročila se
ponavljajo že leta in desetletja, — govori se o
nameravanih pogajanjih, ki se pa vedno razbijejo
ob nemški trmoglavosti, ljudstvo pa trpi. Jasno je,
da slovensko ljudstvo ne sme več pripustiti, da
bi se vršila kakšnakoli pogajanja, ne da bi obe-
nem prišlo na razgovor in do rešitve tudi naše
zahteve.

Kaj bo s štajerskim deželnim zborom? Nemci
stojé na stališču, da bi bilo pod njihovo častjo,
se s Slovenci pogajati. Zadnji čas pa so vendar
nekateri nemški listi prinesli novico, da vlada
misli na nova pogajanja zaradi štajerskega dežel-
nega zbora. Baje so Nemci pripravljeni na — po-
šten mir. Kako si Nemci predstavljajo tako „po-
štenost“, itak vemo: njim vse, nam Slovincem ŕigo!
Pa tako lahko se nas vendar ne bodo odkrižali.

Srbski kralj Peter odstopi? Zopet se širijo
govorice po Belgradu, da namerava kralj Peter
odstopiti na korist kraljeviču Aleksandru, ki že
zdaj baje vodi vladne posle in podpisuje odloke.
Iz Črne Gore. Čuje se, da se namerava črno-
gorski knez Nikola ob priliki 50 letnice nastopa
vlade dne 13. avgusta dati proglasiti za kralja.
Italija, Angleška in Rusija baje ne bodo naspro-
tovale.

Kmečki punti na Grškem, oziroma v enem delu
Grške, v Tesaliji, so istega izvira, kakor so bili
svoj čas oni na Rumunskem. Kmetje niso samo-
stojni, ampak le najemniki raznih veleposestnikov,
ki so jih tlačili in izmagovali.

Beleške.

a Imenovanje v sodni službi. Justični mi-
nister je prestavil sodnika dr. A. Petroviča iz
Sv. Lenarta v Slov. gor. v Ptuj, Janka Serneca
iz Gornjega grada v Šmarje pri Jelšah. — Za
sodnike so imenovani auskultanti dr. Celestiner
za Črnomelj, Anton Kajfež za V. Lašče, dr. Fe-
liks Rakovec in Rudolf Križek za področje graš-
kega nadsodišča ter dr. Josip Fišinger za Gornji
grad.

Obroki za vplačevanje neposrednih davkov
v 2. četrtletju 1910. Tekom II. četrtletja 1910 se
morajo plačati neposredni davki na Štajerskem
v naslednjih obrokih: I. Zemljiški, hišno-razredni
in hišno-najemninski davek ter 5-odstotni davek
od najemnine onih poslopij, ki so prosta hišno-
najemninskega davka in sicer: 4. mesečni obrok
dne 30. aprila 1910 5. mesečni obrok dne 31.
maja 1910 6. mesečni obrok dne 30. junija 1910.
II. Občna pridobnina in pridobnina podjetij pod-
vrženih javnemu dajanju računov II. četrtletni
obrok dne 1. aprila 1910. III. Rentnina in osebna
dohodnina, v kolikor se ti davki ne pobirajo na
račun državne blagajne potom odbitka po osebah
oziroma blagajnah, ki izplačujejo davku podvržene
prejemke in sicer I. poluletni obrok dne 1. junija
1910.

a Slovanski izseljeniški dom v New-Jorku
Bogata Amerikanka Jankees je darovala veliko
hišo v Newyorku kot izseljeniški dom pod pogo-
jem, da se bodo vanj sprejemali vsi slovanski
izseljenci brez ozira na vero in pol. prepričanje.
Dom je vzelo v oskrbo slovansko izseljeniško
društvo, katerega predsednik je vseuč. profesor
Pugin, tajnik pa Čeh Kukol. Te dni so dom
otvorili.

a Besede in — dejanja. Dr. Korošec piše v
velikonočnem uvodniku „Slov. Gosp.“ o vstajenju
Kristusovem: „Vihre strasti so se polegile in za-
kraljeval je večno lepi nauk: Ljubi svojega bliž-
njega kakor samega sebe.“ To so seveda le be-
sede. Kakšna so pa dejanja naših klerikalcev?

Slovenskim tajnikom ekr. kmetijske družbe
za Štajersko je imenovan absolvent poljedelske
visoke šole g. Franjo Holz, naš rojak od Maribora,
zaveden Slovenec. Začetkom aprila nastopi svoje
mesto. Upamo, da bo kmetiška organizacija po slov.
Štajerskem pod njegovim vodstvom — rastla in
cvetela.

Posledica svetega misijona. Iz Vel. Sv. Florjana
poročajo graški listi, da so misijonarji tam take de-
bele pripovedovali o fantovanju in vasovanju, da se
je celo najklerikalnejšim buticam zdelo vendar že
preveč in so kar povprek zmerjali misijonarje, seve-
da med seboj. Ravno v času svetega misijona pa se
je zgodila v bližnji vasi jako čedna dogodbica. Neko
tiho predpomladansko noč so se našli kar štirje pod
oknom vaše lepote. Tudi neki oženjeni klerikalni
zaupnik je prišel — kajpada samo slučajno mimo. Pa
bilo je vse zastoj; lepotic je delal družbo že peti
in ko je ta zajadral proti domačemu krovu, so ga
vsi ostali štirje v lepi slogi — do krvavega pretepli.
Pa še naj kdo trdi, da niso koristni naši misijoni!

a Slovenski delavec družbi sv. Cirila in Me-
toda piše takole: Prosim, blagovolite sprejeti dva
zavitka znamk iz različnih držav, katere sem pre-
tekle mesece nabral v korist naši prekornosti
družbi sv. Cirila in Metoda. Strašno vest so mi
prinesli listi „Glas Naroda“ in „Soča“, kako bru-
talno streže „Slovenec“ (škofovo glasilo) po naši
družbi, da bi jo zatrl in uničil. Po tolikih letih
naj se to zgodi? — Ne sme propasti, dokler naš
narod živi! Takaj smo v tujini, za svoj narod
skoraj izgubljeni, v rojstni zemlji pa mora ostati
Slovenec gospodar! — Nismo gospodje, delavci
smo, po tovarnah in rudokopih si služimo svoj
kruh — ni ga pa med nami rojaka, da bi rekel:
„Družba sv. Cirila in Metoda je brez pomena!“
Naj sovražnik še tako pritiska na nas, junaška
srca vrljih Slovencev se bodo unemala v ljubezni
do matere zemlje slovenske. Mal položi dar domu
na altar! V slogi je moč! — Voščim vsej družbi
veselih velikonočnih praznikov in vedno večjega
sočutja vrlim rodoljubom in darovalcem Ciril-
Metodove družbe.

v Zimo smo dobili zopet z včerajšnjim dnem.
Obiskal nas je sneg.

Avstrijske tercijalke imajo od 29. t. m. do
2. aprila na Dunaju shod. Če so šle tudi sloven-
ske tercijalke tja, ne vemo.

„Štajerčev“ pisac Linhart, znan iz Trbovelj
in Ljubljane po svojih umazanostih, je bil ne-
davno v Hrastniku na nekem zborovanju tamoš-
njih nemškutarjev. Tisti dan so bili v Hrastniku
tudi Sokoli iz Trbovelj. Ko so se ti zvečer vra-
čali, so jih nemškutarji napadli. Ti so tudi na
rudniško železnico, s katero se je peljal Linhart
na vlak, navalili kamenja, češ čez se godi kaka ne-
sreča, bomo pa obdolžili Sokole. In res! Linhart
je napisal v „Štajercu“ strašno krvavo „kšhto“,
kako so Sokoli z noži in palicami napadli „Nem-
ce“ in kako so na železnico navalili kamenja.
Ali ste od Linharta, znanega širokonostnega pri-
jatelja poštenja in resnicoljubnosti, kaj drugega
pričakovali? Mi ne! Ga preveč dobro poznamo!
Ampak revček je res, ta ubogi Linhart! Kako ga
preganjajo, siromaka, nekaj slavnega socijali-
stičnega gromovnika v Trbovljah, kjer je še da-
nes v „blagem“ spominu. Ej vi politični kostruni,
kako postajate smešni!

Premoženje „mrtve roke“ v Avstriji znaša
po izkazih cerkve same okrog 800 milijonov kron.
Tekom dvajsetih let je naraslo za nad 200 milj.
A dokazati se da, da podatki, ki jih da državi cer-
kev, niso pravilni in resnični. Premoženje cerkve
v Avstriji znaša nad 3 milijarde. Kako se že go-
vori neke v svetem pismu o zakladih, ki jih rja
in moli žro? In kako je že ničel Kristus, naj se
ne grabijo pozemski zakladi? Pa seveda, to je samo
v evangelju! O ti revček!

v Eden nič boljši kot drugi. „Štajerc“ si
je izposodil v zadnji številki ljubljanskega „Slo-
venca“. Med drugim pravi, da psuje „Slovenec“
slovenske liberalne liste vedno za lažnike, iz „Na-
rodnega Dnevnika“ pa krade članke! To je sicer
vse res, ali to dela nemškutarski „Štajerc“ tudi.

v Slovenski trgovci — in „Štajerc“. Pred
slovenskimi trgovinami ima „Štajerc“ velik strah.
Ne privoščiti slovenskim trgovcem niti vinarja! —
Zavzema se le za nemškutargovce, ker ima od njih
podporo.

v „Ubogo, nesrečno slovensko ljudstvo!“
Prismojani ptujski „Štajerc“ še vedno kvasi svoje
neumnosti zaradi obstrukcije slovenskih poslancev
v deželnem zboru v Gradcu; pravi, da so poslanci
krivi vsega siromaštva slov. ljudstva. In glejte!

V češkem deželnem zboru delajo zdaj že dve leti nemški poslanci obstrukcijo in tudi tam ljudstvo vsled tega trpi. A »Stajerc« še o tem niti zini ni. Seveda, samo Slovenec bi moral vedno le plačevati, pri tem pa lepo, molčati, če se mu godijo še take krivice.

a Žrtve velikonočnega streljanja. V celjsko bolnišnico so pripeljali te dni 5 težko ranjenih, dva rodbinska očeta in 3 nedorasle dečke, kateri so bili pri velikonočnem streljanju ranjeni na rokah in v obrazu. — V Dobrenji nad Mariborom je zagnalo hlapen posestnice Flucher, kateri je nabijal možnarje, da bi streljal ob blagoslovljenju mesa in kruha, železno palico, s katero je nabijal, skozi glavo. Fant je bil na mestu mrtve. Ljudje so glede velikonočnega streljanja, pred katerim se vsako leto toliko svari, nepoboljšljivi.

Nadškof Dvornik v Zadru.

V dalmatinskem glavnem mestu Zadar je vladal kot nadškof ta mož, odločen in vnet hrvatski rodoljub. Ker se ni hotel ukloniti zahtevam rimske kurije, da bi odpravil iz cerkev v svoji škofiji slovansko bogoslužje, so ga sedaj odstavili. Taka je ljubezen Rima do Slovanov. In čudijo se še, če vera peša.

Celjski okraj.

c Iz Št. Petra na Medvedjem selu. V zadnji št. »Sl. Gospodarja« vpraša neki podrepuh, kaj je kaj novega pri nas. Toda odgovoriti si ne upa, ker že po par vrsticah konča. Zato mu hočem pa jaz malo več poklicati v spomin. Marsikaj novega imamo, odkar so pri nas čuki. Že večkrat smo slišali, da so kje hodili po svojih vajah vasovat. Sicer so tudi pri nas to poskušali, no pa so jo skupili; a to bi še ne bilo nič. Pri nas nosijo k vajam seboj pištole in palice z železnimi priveski. To prekrasno telovadno orodje se je pa dvema že odvzelo in se bosta — kakor čujemo — tudi še zagovarjala v Šmarju. To pa je našega za farovške žepe neumorno delavnega župnika, med klerikalci že blaženim prištetega gospoda Gomilška neizmerno razdražilo. Pozabil je, da bi moral biti apostelj, miru in kaj je napravil? S hrabrim srcem je pograbil — brez najmanjšega povoda — nekega fanta naprednjaka za ovrtnik in mu je hotel spodnesti noge. Toda ni se mu posrečilo, ker se je dotičnik prehitro zasukal ter prijel župnika za prsi. Ko je videi župnik, da bi se tudi njemu ne godilo predobro, če bi se še bolj spoprijela, je izpusstil.

c Sv. Vid pri Grobelnem. Prosim Vas, cenjeni gospod urednik »Nar. Lista«, da sprejmete ta moj dopis. Od zdaj hočem postati Vaš priiden nov dopisnik; sem že zdaj več kakor 4 leta tu v Šentvidu; vedno sem opazoval razmere pohotnih »klerikalcev«, kakor tudi miroljubnih naprednjakov; vidim, kako napadajo nesramno in udrihajo v dopisih in pesmih v »Sl. G.« na mirne napredne može; pa vsega tega jim še ne zamerimo, kjer so še siti tiste modrosti, katere jih je bil odišli kaplan Ostriž s to večjo žlico napital, zato pa vedno lažljivo obrekujejo svojega bližnjega. Ti »pobožni« šentvidski klerikalci se pač bočejo sami v deveta nebasa povzdigniti. Zmanjkalo je dopisunn »Slov. Gosp.« gradiva in spravil se je na otročjo ali šolarsko pesem. Tudi mi bi lahko od vas v časnike pesmi ne razpolago zlagali. A ne maramo, ker vi potrebujete v prvi vrsti še pouka in zapoved božja se glasi: ne govori po krivem in ne obrekuj svojega bližnjega. Vi pa neprestano obrekujete in lažete. Dragi čitatelji »Narodnega lista« kakor tudi »Slov. Gosp.«, pomislite in vzamite si k srcu, kake laži troši »Sl. Gosp.« po svetu. Obrnite se, na uredništvo »Nar. Lista« in naročite si ta vrli list; prepričani bodite, da bo vaš najboljši voditelj v vseh vaših zadevah in prepričali se boste, kakšni so klerikalci. Ker nam je »Slov. Gosp.« poročal, da so našega prejšnjega župana pokopali, povabili bomo dopisuna k sodniji na račun, da bo mogel pokop za njim plačati. Mrmra nekaj tudi o Janezu Krstniku, da je bil on prvi »klerikalec«; a tudi to je laž. Bere se v občni zgodovini, da je Janez Krstnik pobožno in sveto živel in da ni sovražil, podpihoval, obrekoval in nesramno napadal svojega bližnjega, kakor delate vi klerikalci; on ni bil kakor tiha voda, ki bi rada vse spodjedla. Po dobni ste Judežu Iskarjotu, ki je našega Izveličarja Jezusa s poljubom izdal in za 30 srebrnikov prodal. Kadar ga nosite na ustih, ga vedno dan za dnem izdajate in prodajate, ker v srcu ga nimate. Pa zdravi!

Občni zbor društva »Sokolski dom« v Gaberju pri Celju se vrši dne 2. aprila t. l. v Sokolskem domu ob 8. uri zvečer. Spored: Pozdrav predsednika, poročilo tajnika, blagajnika in računskih pregledovalcev, volitve. Ker predloži društveni odbor. občn. zboru podroben račun o dovršeni stavbi, je ta občni zbor izvanredno važen ter prosi odbor vse člane za čim večjo udeležbo.

Nabori v Celju vznemirijo redno naši mestni policiji kri. Res da ni odobravati slabe razvade fantov, ki vriskajo in razsajajo po mestu, ali zadostovala bi gotovo dobra beseda in opomin, pa ne divji lov na nje. Kričanje sicer niti ne razburi tako policije kakor slov. trakov. Tako se je v torek zgodil slučaj, da je bil neki kmečki fant zaradi slovenskega traku in klica »živijo slov. Gaberje« zaprt par ur, dočim je par nemškutarskih barab svobodno izživalo s frankfurtaricami po mestu in se drlo do mile volje »Heil«. Ali bi celjska policija res rada dosegla premestitev naborov iz Celja? Žalčani in Šentjurčani bi nič ne imeli proti temu in bi tudi tam slovenskih fantov nikdo ne nadlegoval; celjski obrtniki in trgovci pa se naj v tem slučaju za škodo zahvalijo dr. Ambrožiču, ako jim je nemščina več ko zaslužek.

a Ustanovni občni zbor zidanmoške podružnice »Društva jugoslovanskih železniških uradnikov« se vrši v nedeljo, 3. aprila ob 5. uri popoldne v restavraciji Juvančič na Zidanem mostu s sledečim dnevnim redom: 1. Nagovor predsednika »D. j. ž. u.«; 2. podružnična pravila; 3. volitve; 4. slučajnosti. — Zvečer je istotam družabni večer z zanimivim vzporedom. — Tovarishi, sosebno iz Štajerske, prihitite v polnem številu k ustanovitvi naše druge podružnice! Naj ne manjka nikdo, kogar ne bi zadrževala služba! Na družabni večer presrečno vabimo rodbine, prijatelje in znance. Osrednji odbor »D. j. ž. u.«

Pohujšanje v dolni šentflorjanski. Kaplan Berk, zakupnik javne morale, izobraževalec našega kmečkega ljudstva, organizator Marijinih devic in zaščitnik zakonske zvestobe, ima pri svojem izobraževalnem delovanju velike uspehe. Ustanovil si je izobraževalno društvo ter prireja pod njegovo adreso gledališke igre na odru, katerega si je postavil na hodnik pred kaplanijo tik pred cerkvenimi vrati in tik ob kaplanovem stanovanju, tako da imajo igralci in igralke kaplanovo sobo za garderobo. Seveda igra ulogo režiserja kaplan Berk, ki po predstavi navadno pelja svoje primadone z drugimi igralci vred na golaž o oštarijo. Nekoč je bila ta gledališka družba na golažu v gostini cerkvenega ključarja, velikega prijatelja dekana in duhovnega svetovalca Franceta Dovnika. Za mizo na prvih prostorih so sedeli režiser, ravnatelj gledališča muhasti France s svojo »fravo«, sitni »ferboltar«, debeli Vastl in kosmati Hanzl iz Mozirja, bolj v ozadju pa brhko razvite primadone z drugimi igralci vred. Bilo je nekaj časa precej dolgočasno. Kar se prikaže med družbo častitljiva oseba ključarja, kateri se je že mnogokrat kratkočasil v Berkovi družbi. Z bistrim očesom je pregledal družbo in takoj zapazil, da primadone sedijo žalostne v svojem kotu, režiser s svojo elito pa še bolj žalosten v drugem koncu. Začel je na glas dekleta vspodbujati, da se morajo vvesti h gospodom in sicer tako, da ne bodo sedeje — na krilih, ampak kar na klopi. Seveda jim je on to bolj po domače povedal. Kakor je pač pri takih gospodih že navada. Povedal jim je še več »ke-tajga«, česar pero ne more zapisati. Pravil jim je tako delikatne stvari, da so se režiserju usta same zadovoljnosti do ušes odprla, muhastemu Francetu pa se je »štula« (spodnja ustnica) tako podaljšala, da je sicer močni Vastl od samega strahu skoro v omedlevo padel, kosmati Hanzl in sitni »ferboltar« pa sta sramežljivo povešala oči. Res, bili so sami — Cankarjevi rodoljubi, zbrani v dolni šentflorjanski. — Kaplanu Berku pa je častitati na uspehih njegovega »izobraževalnega« dela. Da so ti uspehi veliki, kaže že to, da so se isti večer od predstave odhajajoči klerikalci v dveh gostilnah — stekli!

Iz Zadrecke doline. Fajmošter Ferme je bil strahno ogorčen nad pohujšanjem, ki se je zgodilo v njegovi fari. Ogorčen pa je bil menda samo zaradi tega, ker se to pohujšanje ni zgodilo po njegovem prijatelju že iz Rajhenburga znanem kaplanu Berku iz Gornjegrađa. Če se ta človek kaj pregreši, potem fajmošter Ferme vse to pokrije s plaščem krščanske ljubezni, če pa nasprotnik stori isto pregreho, tedaj pa kar lop po njem. Ker pa se fajmošter Ferme tako zavzema za javno moralo, bomo poročali, kako se je on kot braslovški kaplan vozil na biciklu iz Spitaliča v Braslovče in kaj ve pripovedovati obcestni jarek o njem. Vse pride na vrsto, le malo potrpljenja, gospodje moralisti. Dokazali vam bomo, da tisti gospodje, kojih življenje nam bi moralo biti za vzgled, dajejo s svojim obnašanjem večje pohujšanje, kakor oni, katerim so gospodje moralisti postavljeni za vzgled.

Ponikva ob J. žel. Pred kratkim so se vršile pri nas zopet in to v četrti obč. volitve. Kakor je »Slovenec« poročal, so — pričakovano — zmagali »katoliški« može. Kako so zmagali, je seveda drugo vprašanje! Pri raznih zvijačah, goljufijah in nasilnostih (na katoliški podlagi seveda!) ni čuda, da so dobili malo večino, v resnici pa so od zadnjič nazadovale. Cela vrsta volilnih sleparij je prišla na dan in marsikak kika se bo z drž. pravdnikom seznanil, kjer bo izvedel, da tudi zanj veljajo postavne določbe. Ne vemo, na kakšen način je upravičen Tičevski, deliti iz svojega žepa glasovnice volilcem in kje

jih je dobil? Pa menda vendar ne tako, kot svoječasno »Rodoljube«?! Bo zopet treba kake odlike z ričetom? — In še mnogo takih podrobnosti bi lahko navedli, kakor o Stoklasovem Zajpi, o lutarskem kravarju, ki sta oba nepostavno volila s pooblastili, o pristranskem postopanju komisije itd.; vendar to opustimo za danes, ker v mnogih slučajih ima še drž. pravdnik besedo. Padec stranke pa smo zakrili tudi mi ali bolje rečeno, nekateri magnati, o katerih sploh ne vemo, ali bi jih naj prišli klerikalcem ali naprednjakom. To so tisti starpokitneži, ki bi pač radi uživali čast in krmarili občinski upravi na čelu, zraven pa kimali in cincali sedaj na to, sedaj ono stran. Že deset in desetletja sedijo nekateri v občinskem in okrajnem zastopu ter si mislijo, da nima noben drug ničesar govoriti, kakor teh par mož, ki pa imajo prav malo smisla za javni narodni blagor. To pač niso naši ljudje, ki izdajajo stranko sovrugom in prezirajo nižje sloje, kateri so v istini bolj napredni kot marsikak velikaš. Kratko rečeno: mi moramo po boju svoje ljudi soditi po dosedanjih dejanjih. Kimovcev, malosrčnežev in starokopitnih modrijanov ne potrebujemo; je stokrat boljše, če se izločijo iz stranke kot pa da samo ovirajo razvoj naprednih elementov. Vsem vam pa, napredni volilci, posebno železničarjem, kličemo: Slava vaši zavednosti, požrtvovalnosti in jekleni disciplini, ki jo gojite do stranke in naprednosti. Stojmo kakor en mož ter budimo svoje rojake k zavednosti in vsestranskemu napredku; ruvajmo plevel, ki hoče udušiti naš rod in prepričani bodeti, da bo končna zmaga naša. —

Opozicijonalec.

Grže. Kakor se je že zadnjič omenilo v Narod. Listu glede slabih hlač, moramo še pripomniti, da delavstvo ni nezadovoljno samo zaradi tega, ampak tudi zaradi nedeljskega dela. Upravitelj rudokopa sam prizna, da delavci z zaslužkom ne morejo shajati, zato jih sili k nedeljskemu delu. Delavec, kateri je že tako celi teden pod zemljo v slabem zraku, je potreben, da si saj en dan v tednu počije. Upravitelj, ki pride komaj vsak drugi dan v rudokop malo pogledat in je zato mastno plačan, hoče delavcem utrgati še ta edini dan počitka v tednu. Od rudarskega urada v Celju je prišel avgusta meseca m. l. strog ukaz, da se smejo vsako nedeljo samo po štirje delavci za vsak slučaj obdržati (Feuerwache). Ti gospodje pa menda škilijo, ker vzamejo navadno po 40 delavcev in so torej štiri za štirideset čitali; ali pa so položili tisti ukaz »ad acta«. Če pa kateri poklicanih v nedeljo ne pride na delo, se mu utrga od že itak pičle plače po 1 K. Po rudokopih je navada, da se v soboto pri prečitjanju vpraša, kateri bi hotel prostovoljno v nedeljo na delo. Tukaj pa tega ni, vendar pa so pazniki čudovito dobro informirani, kateri delavci radi v nedeljo delajo in kateri ne, ker se ravno tiste sili, kateri se ustavljajo in sicer v to svrhu, da je več glob. Naši uradniki pa ne pomislijo, da so oni zaradi delavcev tukaj, ne pa delavci radi njih. Zbog vednih pritožb je prišel m. m. baje na tukajšnje županstvo in bližnje orožništvo ukaz, da se poizve, če so pritožbe opravičene. V ta namen se je prišel en orožniški organ »orijentirat«. Ker je pa kompaktna masa ali zamolčala ali pa izpovedala v prid delodajalca, je ostalo to brez uspeha. Vzrok temu je, da so nekateri delavci, zlasti starejši, vajeni klečeplasti in suženjstva in si o svojem izkoriščevalcu niti slabo misliti ne upajo, tako kakor pes, kateri svojemu mučitelju še roko obliže, katera ga je tepla. — Ni čuda, da je torej tisti orožnik pomilovaje rekel: »Kjer ni tožnika, ni sodnika.« Apeliramo na zavedne delavce, da svojim starokopitnim in nevednim tovarišem razjasnijo položaj, da bodo vsaj vedeli, da so ljudje in da se naj ravna z njimi kot takimi. Mnogo bi se še moralo omeniti, ker pa primanjkuje prostora, bomo prihranili za prihodnjič. Delavci, vzdramite se!

c Sv. Štefan blizu Šmarja. Kakor veste, g. urednik, je na shodu, kateri se je vršil pri nas 20. tm., neki fant odgovoril, da jim priskrbite tukaj v domačem kraju kakšno delo, pa dobro plačilo, potem pa jim ne bo treba hoditi v druge oddaljene kraje si služb iskat. Je že resnica, da se pri nas ne zasluži brez truda tako veliko plačilo. Jaz pa mislim, kdor hoče varčen biti, si lahko tudi pri nas kaj prihrani. Poznam nekaj mladeničev, kateri tudi v naši ljubi domači fari šentštefanski prav dobro izhajajo in so si tudi že nekaj prihranili. Kdor je pa zapravljiv tukaj, mislim, da si tudi v tujini ne bo veljavno pomagal. Jaz imam na primer tri brate, pa razun enega so prišli vsi radi iz tujine v svojo domovino, v svoj rojstni kraj. — Rekla sta, da kdor hoče varčen biti, je povsod dobro, a doma je najboljšje. Tukaj pri nas, posebno v naši veliki fari šentštefanski, je pa za mladeniče toliko lepega zaslužka, da morebiti v nobeni drugi ne toliko. Tukašnji starši, namesto da dajejo mladeniče, ko iz šole izstopijo, v tuje kraje, kjer se jih veliko telesno in duševno popači, naj bi jih rajši dali kakšnega rokodelstva učiti, s čimur bi lahko v svojem domačem kraju si pomagali do poštenega premoženja in bi zvesti ostali svojemu ljubemu rojstnemu kraju. Tukaj pri nas zelo pogrešamo raznih rokodelcev; ustanovili bi si lahko svojo obrt: 1—2 kovača, 1—2 kolarja, 1 ključavničar, 1—2 dobra sodarja in razun teh še en izvrsten krojač; akoravno že imamo enega poštenega narodnega krojača, vendar bi še poleg tega eden lahko si pošten kruh služil. Da bi vsi pri nas dobro si služili, se lahko vidi iz tega: pri nas je veliko tesarjev, pa imajo vsi dosti dela, tako da še včasih ne morejo o pravem času biti gotovi s kakšnim tesarškim delom. Toraj še enkrat, rajši se rokodelstva učiti, kakor pa v svet hoditi. T

To je najnovejša slika sivega našega vladarja, sedečega pri pisalni mizi.

so moje misli, in mislim da mi bo vsak pameten človek tudi pritrdil. Vas pozdravlja A. Malgaj.

c Sv. Štefan pri Šmarju. Primoran sem Vam, g. urednik, zopet par vrstic naznaniti, kako me neki ljudje, kateri ne vejo, kako bi me bolj osramotili pred ljudmi, obrekujejo, da mladino, katere se hoče dati zapisati in pristopiti k Zvezi slov. napredne mladine, vpisujem h krivi veri in da dobim zato od Vas 200 gl. Ker bi bil jaz večji norac, kakor so tisti, kateri me tako grdo ogovarjajo in obrekujejo, ako bi se jezil, pa rajši naročam Vam, g. urednik, da kadar bote tistih 200 gl. pustili nakazati, jih pošljite na poštni urad pri Sv. Štefanu in jih lahko poštarica da za maše, da se bojo brale. 100 gl. lahko da, da se bo brala maša za tiste norce, kateri to govorijo, drugih 100 gl. pa: da bi jim Bog pamet razsvetil in bi drugikrat bolj premislili, kaj bojo čekali; bojim se namreč da bojo moralisti neumneži iti v Gradec v tisto bolnišnico, katere je pripravljena za slaboumne. Mladina pa, katere je količkaj pri pameti, in pametni stariši se pa ne bojo takih čvekarij ustrašili in bojo delali za napredno mladinsko organizacijo. V torek dne 5. aprila se vrši mladinsko zborovanje; kje in ob kakem času, se lahko izve pri vodstvu narodne stranke pri Sv. Štefanu. Pa ne zamerite, da sem moral tako pisati, kajti zdaj mi je lažje pri srcu. Napredni pozdrav A. M.

c Sv. Štefan pri Šmarju. Gospod urednik, obljubil sem vam, da bom sedaj tudi jaz večkrat poročal od Sv. Štefana. Že danes sem z novim dopisom na vrsti. O velikem tednu sem šel k nekemu tukajšnjemu rokodelcu po opravku. Začnemo se pogovarjati raznovrstne stvari, med drugim tudi o politiki in „Nar. Listu“. Vprašam ga, zakaj neki „Nar. List“ zmirom Kotnico, tukajšnjo poštarico, tako obira. On mi pa odgovori, da jo še vse premalo, in da ona še vse bolj ostre krtače zasluži. Pravi tudi, da lahko tudi neki viničar pove, kako ga je napadla in se hvalila, da je dobila pohvalno pismo iz Gradca. Če je resnica? Za njeno delo, pravi, res ne zasluži pohvalnega pisma. „Narodni List“ prav pridno nazaj pošilja. Namesto da ima za „Nar. List“ tako skrb, naj bi rajši poskrbel, da bo vsako pismo tisti v roko dobil, na katerega je naslovljeno. Dozdaj so se že štirje nasprotni slučajji zgodili; priče so na razpolago. Jaz sem ga vprašal, zakaj ne naznanjajo takih stvari; on mi pa reče, da se ne vtika v take reči. A jaz pa bom, kakor sem obljubil, vse, kar bom novega slišal, vestno poročal. Ob enem se Vam pa, g. urednik, najtopleje zahvaljujem za časopis, katerega ste mi vestno na mojo prošnjo poslali in sem ga že v soboto dobil. Vas pozdravlja — Zavednež.

Nepriistranski sodnik. Ko je sedaj v Ameriko pobegli pater Anzelm iz Nazarja v „Gospodarju“ napadel nadučitelja Knaflča, je slednji tožil urednika „Gospodarja“ in pa patra Anzelma radi razžaljenja časti. V tej pravdi je bilo zaslišanih več prič iz Gornjegrada, med temi tudi kaplan Berk. Zato je mariborska okrožna sodnija naročila okrajni sodnji v Gornjemgradu, da zasliši dotične priče, kar se je zgodilo po ondotnem kazenskem sodniku g. Sernecu. Svetnik Grebenc ni imel s celo zadevo nič opraviti, zato bi človek od njega pričakoval, da se za to zadevo ne bo nič brigal ali da bo vsaj nepristranski. Toda komaj je prišel kazenski akt v Gornjigrad, vzel ga je „nepriistranski“ svetnik Grobenc pod pazduho ter šel z njim baje naravnost v naše župnišče. Dekan in kaplan Berk sta osebna prijatelja patra Anzelma! Par dni potem je bil zaslišan kaplan Berk v tej kazenski zadevi pri sodišču v Gornjemgradu. Po ka. ensko-pravdnem redu nima obtoženec v predpreiskavi vpogleda v kazenski akt, še manj pa priče. Povsod se ta določba skrajno strogo izvršuje in se akti ne dajo ne enemu, ne drugemu v pogled. Svetnik Grebenc pa je torej nesel kazenski akt v župnišče, kakor da bi tam funkcioniral kak kazenski senat. Prav neverjetno

bi bilo, da bi bil pater Anzelm po posredovanju svojih prijateljev o teku predpreiskave in sploh o zaslišanju prič natančno poučen, še predno je dobil obtožnico v roke. Gospodje v Celju nam bodo to gotovo priznali. To je preklicano slaba in nezaupljiva justica. V svetnika Grebenc in njegovo juristarijo ne moremo imeti nobenega zaupanja. Kogar Grebenc vzame „na piko“, za tega je najboljša, da takoj zbeži iz Gornjegrada, sicer se mu zna prigoditi, kakor uglednemu tržanu Gržonu, katerega je dal Grebenc po žandarmeriji tirati v zapor radi igre „f“, katere Gržon nikoli igral ni. Pa tudi na ta slučaj pridemo. In ljudje se čudijo, če v Grebenc nimamo zaupanja! Ali morda gospodje v Celju tudi tako delate, ker se na taka očitanja nič ne zganete?

v Čitalnica v Šmarju pri Jelšah uprizori na belo nedeljo popoldne vsled obče želje v tretji tridejanko „Moč uniforme“.

c V občini okolice Šmarje so bile včeraj obč. volitve v 3. razredu; dne 6. aprila pa bota volila 1. in 2. razred.

c Vojaški nabori v Celju so se pričeli v torek in bodo končali jutri. V torek in včeraj je prišlo k naborom krog 350 fantov, od katerih je bilo odbranih 83.

c Iz Slivnice so velikonočne dni trije kmetje prišli v naše uredništvo. Vsi so se zanimali za zmaševanje. Mi smo moze poučili, da duhovnik nima k temu ne oblasti ne moči. Maša je tako sveto opravilo, da duhovnik, pripravljaje se na sv. obhajilo, še misliti ne more na maščevanje ali oškodovanje svojega bližnjega. — Može so potolaženi odšli rekši, da itak niso verjeli, vendar se tam zdaj mnogo o tem govori. — Morali smo ta slučaj odkriti javnosti, ker ravno duhovščina vpije o nas, češ — pišemo brezversko ter smo ravno v tem slučaju popravljali versko to, kar je duhovnik versko zakrivil. Sicer se pa sme župniku Kozincu častitati, ker je on dosegel doseďaj največji rekord. Porabil je že marsikateri duhovnik prižnico in spovednico, a mašo je doseďaj še vsak pustil sveto, nedotakljivo in nerablivo za nasprotno namene.

Zakupovanje lova. V smislu § 15., zakona z dne 21. septembra 1906, dež. zak. št. 5. iz leta 1907, vršilo se bode zakupovanje spodaj navedenih občinskih lovišč potom javne dražbe za dobo 6 let, t. j. od 1. julija 1910 do 30. junija 1916 na sledeči način. V torek, dne 12. aprila t. l. ob 10. uri dopoldne na Vranskem v pisarni okrajn. zastopa za občine: Vransko (55 K), Sv. Jur ob Tab. (132), Gomilsko (141), Marija-Reka (393) in Prekopa (101); v četrtek, dne 14. aprila t. l. ob pol 9. uri dopoldne v Šmarju pri Jelšah v trški občinski pisarni za občine: Sv. Ema (145), Lemberg (17), Šmarje trg (51), Šmarje okolica (131), Nezbiše (6), Ponikva (101), Roginska gorca (30), Slivnica (80), Zibika (22), Sv. Štefan (50), Sladkagora (10), Žusem (100), Tinsko (31), Sv. Vid pri Grobelnem (31); v petek, dne 15. aprila t. l. ob 8. uri dopoldne na Laškem v občinski pisarni za občine: Dol (80), Jarkloster (160), Marijagradec (60), Sv. Rupert (30), Laško (12); v soboto, dne 16. aprila t. l. ob 9. uri dopoldne v Celju v pisarni okrajnega glavarstva občine: Sv. Jur ob j. ž. trg (26), Sv. Jur ob j. ž. okolica (493), Griže (471), Kalobje (81), Sv. Peter v Savinski dolini (700), Frankolovo (120), Svetina (230), Dramlje (80), Teharje (880), Višnjavas (160). Pri vsaki občini zgoraj v oklepaju pristavljene številke pomenijo izključno ceno v kronah; vsak dražbenik zakupa položiti ima pred začetkom dražbe izključno ceno dosežajoči znesek v gotovini ali vrednostnih papirjih kot vložnino. Največ ponujajoči mcra

takoj položiti stroške dražbe, enoletno zakupnino dosežajočo varščino v gotovini ali vrednostnih papirjih, enoletno zakupnino in za kolekovanje pogodbe po lestvici II. potrebni kolkovni znesek. Velikost vsakega posameznega občinskega lovišča se lahko vpogleda pri tem uradu in se bo pred dražbo posebej naznanila. Pripomni se, da se bo, ako nastopi vsled končne veljavnih odločb o morebiti še tekočih prizivih ali v smislu nadaljnjih določb tega zakona kak prirastek ali odpadek na občinskem lovišču, pri dražbi dosežena zakupnina v razmerju površinske mere prirastka ali odpadka zvišala ali znižala. Dražbeni akt je podvržen potrdilu okrajnega glavarstva. — C. kr. okrajno glavarstvo Celje.

Divjanje avtomobilov po naših cestah postaja že smrtnonevarno. 28. t. m. sta dva taka (eden je bil Lindauerjev) pridivjala iz Celja. Blizu Šribarja v Gaberju je prišel nasproti poštni voz iz Vitanja; konj se je ustrašil in se prevrnil z vozom vred čez kupe kamenja v jarek. Poklicane činitele nujno opozarjamo, naj storijo takim naglim vožnjam osobito po cestah, ki so jako obiskane in še posebej ob dnevih, ko je frekvenca cest itak silno velika, energično konec. Zakaj pa vraga imamo pol. oblasti in občine, če nas avtomobilisti pri vsem tem meni nič tebi nič lahko spravijo v smrtno nevarnost?!

a Vodstvo jugoslov. socialdemokratske stranke vprašamo sledeče: Kako da raznašalec lista „Naprej“, katerega mu takoj vsak rad plača, agitira in raznaša zastonj med trboveljskimi delavci glasilo ptujskih renegatov „Štajerca“. Gotovo ni to migljaj od stranke za razbitje solidarnosti, katero smo še vedne izkazali pri vsaki volitvi? Danes pride tega lista v Trbovlje 6 do 8 kil, ki se brezplačno dele med delavce. Raznašalec, bivši vodja soc. stranke pred Linhartom agitira zanj, raznaša razpor s tem med delavstvom, rokodelci in srednjim slojem v prid onim, ki črtijo vse, kar je slovenskega. Raznašalec, vpokojeni radar Čavžek in vpokojeni tajnik Linhart hodita gotovo roko v roki. Se vidi!

a Ceremonije umivanja nog v celjski župni cerkvi so se udeležili sledeči starčki: Goršek Janez iz Košnice star 73 let, Maks Kugler iz Brega 78 let, Šribar Janez iz Trnovelj 74 let, Krašovec Franc iz Brega 82 let, Zajc Janez iz Osence 61 let, Kolar Miha iz Celja 58 let, Gaberšek Franc iz Celja 72 let, Korej Anton iz Celja 68 let, Kavčič Jožef iz Celja 73 let, Janežič Tomaž iz Celja 69 let, Verhovšek Andrej iz Celja 78 let in Bizjak Martin iz Zagrada 58 let star. — Vsi starčki skupaj imajo 831 let.

Slovenjegraški okraj.

s Znano jamo v Hudl Inknji v Šaleški dolini je kupila celjska podružnica nemškega planinskega društva. Tako se vsled naše malomarnosti vedno bolj vgnezuje nemstvo na naši zemlji.

Iz Dravske doline. Dne 23. t. m. so se vršile v Lehnu pri Ribnici volitve krajnega šolskega sveta. Z žalostno resnico moramo danes objaviti, da je visela usoda slovenske lehenske šole v tem trenutku na niti izdajstva. Kajti, kakor je bilo opaziti v zadnjem času, je bilo pač zanimanje za ta velepomembni korak — izvolitev načelnika krajnega šolskega sveta — pri raznih sicer vrlih narodnjakih skrajno malomarno. Da je zaradi te malomarnosti skoraj prišlo načelnništvo krajnega šolskega sveta lehenske šole za vedno v štajercijanske roke, je popolnoma nedvomno. Toda usoda tega vendar ni hotela. Zastonj so se že veselili razni brezenški štajercijanci in nemčurji, da dobijo takorekoč poveljstvo čez nas, zastonj so iztezavali suhe kremplje po slovenski šoli, kajti našel se je vendar mož, ki mu je pri vseh svojih skrbih bila v trenutku odločitve na srcu ležeča usoda slovenske šole in z njo slovenski otroci. Kakšne vzroke so imele različne merodajne osebe, da se je vsakdo brezpozorno že v naprej odrekal temu mestu, nam je v takem slučaju res uganka. Wesoniz, pristaš ptujskega „Štajerca“ je menda že komaj čakal, da bo po različnih odklonitvah domačinov izvoljen on, in skoraj bi se uresničil pregovor: „Če se dva pričkata, se veseli tretji“. Da g. Urbanc ni prevzel zopet načelnštva, je navedel zadostne vzroke; omenimo tukaj, da si je on skozi lepo dobo 16 let pridobil za lehensko šolo mnogo zaslug. Ali bilo je vendar še dovolj drugih mož v krajnem šolskem svetu, ki so ravno tako zmožni za funkcijo načelnika kot g. Urbanc, ki se pa gotovo ne bi protivil izvolitvi, da ni v zadnjem času postal bolehen, kakor je izjavil sam. Gre pa vse-kakor njemu zahvala, da je toliko uplival na svoje sovrstnike, da je ostal krajni šolski svet

šolske šole slovenski, kakor je bil dosedaj. A gosp. Fornezzi-ju, kot novoizvoljenemu načelniku pa najsrčneje častitamo ter se mu najtopleje zahvaljujemo na požrtvovalnosti, želeč, da bi mnogo let ohranil to funkcijo šoli v največjo čast in v korist svojemu narodu. Različnim štajercijancem iz Brezna pa bodi enkrat za vselej povedano, da, kako dolgo še bije v naših srcih tudi ena kaplja slovenske krvi, naše šole ne izdamo tako izlepa v požrešno, nikdar sito žrelo nemčurjev. Živeli slovenski kmetje iz Lehna!

Marberžani so slovenskemu svetu že precej znani vsled hudomušnih storij, katere je napisal o njih šaljivec iz Podravja, Osojnik. Sedaj imajo prepis radi pokopališča. Župnik pravi, da noče skupnega pokopališča za katolike, protestante, samomorilce in — mrtve novorojence. Marberžani zagovarjajo to — izjemoma — pametno idejo in razvil se boše sedaj med župnikom in tržani novi prepis za pokopališče. Šaljivec bode moral še napisati storijo o marberškemu župniku, ki se boji verskih prepisov med katoliki in protestanti celo na pokopališču.

Henrik Wojcikiewicz.

Ta mož, poljski častnikar, je nedavno nastopil potovanje, ki bo trajalo 8 let. V tem času boče obiskati 1000 mest celega sveta. Potovanje služi znanstvenim svrham.

Brežiški okraj.

b Iz Podsrede nam pišejo, da bezga tamošnji kaplan Podpečan od hiše do hiše in straši mirne ljudi s hudičem, češ: „Frdamani boste vsi, ki ste vsprejeli „Štolnino!“ — Sicer pa ima naš kaplan izvrsten talent v izmišljanju groznih muk, katere bodo trpele duše onih, ki pridejo v kremplje satanove le zategadelj baje — ker berejo „Nar. List“ in — „Štolnino“. Mi mirni Podsredčani smo že siti do grla te nadloge, ki se redi in masti od naših žuljev in svetujemo g. Podpečanu, naj izpolnjuje svoje stanovske dolžnosti; mladino pa naj pusti v miru, — pozivljamo ga javno, naj neha strašiti uboge šolske otroke s prilikami, kako bojo baje končali življenje vsi oni, ki so proti duhovnikom. — Vprašamo g. kaplana, zakaj pa je Bog kaznoval z nesrečno smrtjo župnikovo mater in župnikovega očeta? To je morda pa samo „slučaj“?

a Iz Podsrede. Na velikonočni ponedeljek dopoldne je pri posestniku Francu Simončiču (Gabrinskem) izbruhnil požar, katerega so pa sosede in domača požarna bramba hitro omejili, tako, da razun na hišni strehi, ni znatne škode. Vsa čast mlademu gasilnemu društvu, katero je brizgalno tako hitro spravilo na pogorišče, ki je skoraj pol ure oddaljeno od trga. Z žalostjo smo pa opazili nekatere tukajšnje takozvane „katoliške“ može — nekateri celo s ponesrečencem v sorodu — da so v času požara postopali in bržčas tudi privoščili Francu Simončiču nesrečo, ker slučajno ni njihov somišljenik. — Gospod kaplan Podpečan je ravno na ta dan zjutraj s prižnice razglasil, da se prihodnjo nedeljo vrše v kat. izobr. društvu gledališke predstave in prosil za mnogobrojno udeležbo. Po našem skromnem mnenju ni prižnica primeren kraj, za taka vabila. Ako pa je, gotovo tudi ni neprimerno, ako ga prosimo, da v prihodnje na ravno isti način razglasi vaje takajšnje pož. brambe in deluje na to, da se tudi „katoliški“ može taiste udeležijo v mnogobrojnem številu.

Dobova. Res, čedne razmere vladajo v naši župniji. Mežnar je zdaj že več kot g. kaplan. Župniku se pripravi mašna obleka, kaplan pa si mora sam preskrbeti obleko, če hoče maševati. Ko je bilo treba gg. duhovnikoma nastopiti k vstajenju, je čakala župnika bela lična obleka. Tudi g. kaplan se ozira in povprašuje po svoji; za odgovor pa mu zabrusi naš dični mežnarček: »iščite si jo sami«. Da smo v koži kaplana, bi v istem hipu videl ta dični mežnarček že devet solnc. Ta bi bila lepa, da bi nam sluga odgovarjal. Sploh se nam pa zdi, da ima ta nesramnež močno oporo kje drugje. — G. župnik, ali ne veste, da je g. kaplan vaš stanovski tovariš? Ali vam ne pride nič enakih zgodbic do ušes? Ali se vam vaš tovariš-duhovnik radi takih stvari nikdar ne potoži? Vi vodite župnijo, on vam pa pri tem delu pomaga. Ali prav nič ne cenite njegovega bogoslužnega dela? Do sedaj ne vemo o gospodu kaplanu nič zlega, vaš sluga pa ga opravlja po celi

fari kot največjega podleža. Celo podpise je pobiral proti njemu, češ da ga bo škof prestavil. Primate za ušesa paglavca in čez noč mora zginiti iz fare!! Ste razumeli? — Pisal samo eden, a namesto vseh faranov.

a Kaj vse ne napravi nagla jeza. V Dobovi pri Brežicah je vstrelil pred kratkim neki tam upokojeni orožnik z revolverjem na lastnega brata, s katerim se je hudo sprl. Strel k sreči ni zadel. Cela zadeva gre pred sodnijo.

Ptujski okraj.

v Bralno društvo „Edinost“ v Središču priredi v ponedeljek dne 4. aprila gledališko predstavo „Moč uniforme“ burko s petjem v treh dejanjih. Spisal Jak. Štoka, vglasbil H. O. Vogrič. Glasbene točke in petje s spremljevanjem klavira bo vodil naš godbeni umetnik g. Franc Serajnik. Začetek bo točno ob 7. uri zvečer. Vstopnina: sedeži od 1. do 3. vrste K 1, ostale vrste 80 vin., stojišča 40 v za osebo. Čisti dobiček je namenjen deloma ubogim šolarjem središče šole, deloma pa za društvene potrebe; zato se tudi preplačila hvaležno sprejemajo. Ker vsebina igre nudi prav veseli užitek, zato vabi k mnogobrojnej udeležbi prav uljudno odbor.

p V Žamanjelih pri Moškanjelih je umrl 24. tm. posestnik Janez Visenjak, mož naprednega mišljenja, ki pa se je dal preveč vprezati od Orniga in drugih ptujskih nemškutarjev v njihov politični voz. Sicer je bil mož miren in ima za gospodarski napredek v svojem kraju marsikake zasluge. Veselo je, da so njegovi otroci vsi odlični Slovenci.

p Misijon bodo imeli od 2. do 10. aprila pri Sv. Bolfenku nad Središčem. Torej kar cel teden bodo rabili gospodje, — da bodo spreobračali te brezverne zakrknjene Bolfencane.

a Vojaški begunec. Na veliko soboto zjutraj so ujeli v Ormožu vojaškega begunca, huzarja Januša Nyirija iz Maribora. Imel je na sebi nek star klobuk in sruko, izdale so ga pa vojaške hlače. Nyirija so že lani enkrat zgrabili na begu v Ormožu.

Umrl je v Sv. Roku ob Sotli g. Plevčak, posestnik kamnolomov. Bil je dober Slovenec. N. v m. p.!

v Iz Št. Janža na Dr. p. Za družbo sv. C. in M. se je poslalo K 570, katera vsota se je nabrala v Lešnikovi gostilni pri Šentjanžu dne 27. sušca pri veselem narodnem omizju. Šentjanžani poslužujte se nabiralnika v omenjeni gostilni. Ne zahtevajo se od vas kronice, kakor je dalal še pred nedavnim časom tukaj neki vsiljivi gospod. Izvedeli smo, da še darovatelj svetlih kronc danes nevedo, kako so se one porabile, samo toliko se ve, da prepotrebna družba sv. Cirila in Metoda ni dobila niti vinarja.

v Iz Ptujske gore. Leto za letom zapira ptujska policija naše fante o priliki nabora, naj si ima za to še tako malenkosten povod. Slišimo, da je letos zaprla sina viničarja g. dr. Jurtele, ker je fant nosil na prsih slovenski trak, ni pa ga hotel na policajevo povelje odreči. Fantje, ki zatajijo svoj materinski jezik, kateri odvržejo narodne barve, ne bodo nikdar pravi vojaki. Če jim je to oboje lahko storiti, še lažje bodo zapustili zastavo, ko bi imeli braniti vladarja in domovino. In kaj takega bi pospeševala ptujska policija? Med slovenskim narodom naj ne bode izdajic! Skrbeti ima za to slehern narodnjak, posebno pa mi župani. — Z vojaškimi nabori iz Ptuja ven! — Prosim tem potom občine Majšperg, Stoprce, Sv. Bolfenk, Dolena, Zg. Pristava, Sela-Trnovci, Sv. Lovrenc Dr. p. in Cirkovce, da pravočasno vložijo prošnje za vršitev prihodnjih vojaških naborov na Ptujski gori pri ckr. dopolnilnem okrajnem poveljstvu v Celju in pri ckr. okr. glavarstvu v Ptuju, kakor bode to storila občina Ptujska gora, ki je središče imenovanih občin. — Slovenski časopisi se prosijo za blagohoten ponatis! Jurij Topolovec, župan.

a Nabori — in policaji v Ptuju. Pri zadnjih naborih v Ptuju je bilo izmed 850 nabornikov potrjenih 306. Izmed 12 nemških Ptužčanov potrjen je bil samo eden, v celem ptujskem okraju je bil torej potrjen samo eden Nemec! Splošno ogorčenje je vzbudil nastop takajšnje policije proti slovenskim fantom, ki so nosili slovenske znake. Policija jim je trgala znake kar raz klobukov, pri tem ji je pa pomagala tudi žandarmerija. V predsobi pri naboru pa je bilo ukradeno enemu fantu 20 K, drugemu pa par čevljev. Tega seveda policija ni videla! Bo pač tudi tu treba nemškutarjem tako stopiti na prste, kakor se je zgodilo v Mariboru. Nabori se enostavno ne vrše v Ptuju, ampak za južni del okraja recimo na Ptujski Gori, za severni del okraja pa recimo v Rogoznici. In videli boste kako bo zacvilila ptujska nemškutarija!

v Pri vojaških naborih v Rogatecu jih je bilo potrjenih dne 22. tm. 44, dne 23. tm. 11, skupaj 55. Na nabor jih je prišlo okoli 230.

v Rogaški notar Strafella je v resnici originalen možak. Priobčili smo v „N. D.“ in v „N. L.“ vest, kako sta on in njegov koncipient zastopala v eni in isti pravdi nasprotni si stranki. G. notar je nato poslal popravek, pa samo „N. L.“, katerega je ta v svoji zadnji številki tudi objavil. V tem popravku taji, da bi bila naša trditev resnična, in trdi tudi, da ni dobil od notarske zbornice ukora. Informirali smo se o stvari natančno: Res je, da je v neki pravni zadevi podpisal notar Strafella tožni spis za eno izmed obeh strank, dočim je njegov koncipient v ravnotisti zadevi podpisal spis za nasprotno stranko, tako da sta torej šef in koncipient v eni zadevi zastopala dve nasprotni stranki. Resnica je dalje, da je notarska zbornica sklenila nasproti notarju Strafelli ne sicer ukor, ampak opomin na njegove dolžnosti. Čudimo se g. notarju Strafelli, da si upa prihajati s takimi popravki in se lovi za besede, dasiravno je bistveno vse resnično, kar smo poročali.

Feldcajgmajster Fiedler

je bil najvišji nadzornik c. in kr. avstrijsko-ogrske armade. Bil je znan večak v vojaških zadevah in se je odlikoval tudi pri Kustoci.

Mariborski okraj.

Slovenci!! V mariborskem slovenskem gledališču se igra na belo nedeljo 3. aprila t. l. tridejanka veseloigra »Klofuta za stotisoč frankov.« Začetek točno ob 8. uri zvečer. Slovenci!! Vsi v slovensko gledališče!!

m Slovanska Čitalnica v Mariboru priredi 10. aprila t. l. velik koncert v Narodnem domu.

m V Hočah se je proti nemškutarski osnivala slovenska klerikalna posojilnica.

a Iz Maribora. Zaročil se je dne 27. t. m. g. Ivan N. Šostarič, trgovec v Mariboru, z gđ. Elzo Bartovo, hčerko veletrgovca Leopolda Barta v Mariboru. Častitamo!

a Polička vas. Pri nas so 7. aprila občinske volitve. Slovenci, bodimo moške, kremeniti značaji, pokažimo, da ljubimo svoj dom in svojo zemljo.

v Umrla je v Hočah mati sedanjega župana, Marija Bernik, stara 80 let.

a Prodajalka konjskih klobas. Posestnica Hrovat iz Dolgoš je prodajala na mariborskem trgu konjske klobase, katere je zunaj nekoliko namazala s svinjsko mastjo, za svinjske. Nekateri kupci, ki klobas niso mogli jesti, so jih dali policiji v preiskavo, katera je potem Hrovatki vzela klobase. Tržno nadzorstvo se v Mariboru, Ptuju in Celju površno ali popolnoma nič ne izvršuje, tako da so meščani na milost in nemilost izročeni enakim goljufijam.

a Nepošten hlapec. 19 letni Anton Rajh od Sv. Tomaža nad Ormožem je služil pri trgovcu Holzerju v Mariboru. Rajh je kradel svojemu gospodarju koruzo in pšenico, metal žaklje v bolnišnični vrt, odkoder jih je potem odnašal in prodajal 20 letni Matjašič iz Sv. Antona v Slov. gor. Tata so sedaj zasačili in zaprli.

Mati in hči ponesrečile. V četrtek dopoldne sta se pripeljale 48 letna Alojzija Polanec, posestnica v Jarenini, in pa njena hči Marija, sedaj omožena Kos, posestnica v Melinju, v Maribor. V Tegethhoffovi ulici se je pa konj ustrašil lokomotive in vsled tega po cesti zbežal. Kočijaž Ignac Polanec je padel na cesto, ne da bi mogel divjega konja vzdržati. Nazadnje je zadel konj z vozom v neko ob cesti stoječe drevo in obe ženski ste padli z voza in pri tem zadobile več poškodb na glavi, oziroma na roki. Rešilaj voz je obe odpeljal v bolnišnico, med tem ko je Polanec sam lahko odšel na dom.

o Roparski napad. V torek dne 22. marca, zvečer okoli 10. ure, sta napadla dva neznanca ponočnjaka domu gredočega 62 letnega barantača

i Jurija Baumana iz Kremberga, na cesti v Leitersbergu blizu opekarne, ter sta ga vrgla v cestni jarek. Med tem, ko ga je eden od roparjev s palico po glavi udaril, mu je vzel drugi denarje v znesku 15 kron. J. Bauman je nezavesten v jarku obležal, dokler ga niso mimogredeči ljudje našli. Roparja sta pa med tem časom pobegnili in ju roka pravice še ni dosegla. Jurij Bauman se nahaja sedaj v bolnišnici v Mariboru.

Drobne novice. V Poliškem vrhu pri Jarenini se vrše dne 7. aprila občinske volitve. Štajercijanci pod vodstvom nekega Reiningerja mislijo naskočiti občino. — Namestnija v Gradcu je odbila slovenski rekurz proti obč. volitvam v Št. Ilju. Baje nameravajo iti Šentiljčani do zadnje instance.

a **Novi poštni urad** se ustanovi, kakor se sedaj uradno naznanja, v Slivnici pod Mariborom. Opravljat bo pisemsko in poštno prevozno službo ter bode tudi sprejemal hranilne vloge za poštno hranilnico. Na kolodvor bode hodil pot dvakrat na dan.

Zgorelo je v Radizlju nad Slivnico na velikonočni petek hišno in gospodarsko poslopje vdove Magdalene Petelinc. Rešili so le živino in nekaj obleke.

Grof Khuen-Hedervary,

nekdanji zloglasni hrvaški ban, danes ogrski ministrijski predsednik; v seji ogerskega državnega zbora v ponedeljek pred veliko nočjo so ga napadli nekateri poslanci Justhove stranke s tintniki, knjigami in palicami in ga na par mestih ranili.

Šjutomerski okraj.

v **Nujni predlog za pogorelce v Berkoveh**, kjer je 15. marca uničil strašen požar pol vasi, je stavil v seji državnega zbora dne 18. marca državni poslanec dr. Ploj, da se jim dovoli takoj izdatna državna podpora, zlasti, da se hitro podeli potrebna krma za živino.

Slovenci v tujini.

Pismo vrlega slov. dekleta iz Gradca. »Slov. Gospodinja« je priobčila sledeči dopis priproste slovenske kuharice v Gradcu, gđ. Terezije Vrečko, ki priča, kako globoko narodno čutijo nekatera naša dekleta v nemškem mestu:

Pismo iz Gradca.

Da zvedo tudi v domovini, kako težavno stališče imamo graški Slovenci v tem za nas popolnoma tujem mestu, sem se namenila, da napišem nekaj vrstic v »Slovensko gospodinjco«. Slovencev nas je tukaj 30.000, a žal, da jih niti 2000 ne moremo upoštevati, ki bi bili ostali zvesti svoji domovini, svojemu milemu materinskemu jeziku. Pogubili so se v valovih tujega nasilstva in sedaj delajo hujše proti nam kakor pravi, rojeni Nemci. A kaj je temu vzrok? Ker se že prej v domovini niso dosti brigali za svojo narodnost, niso čitali slovenskih knjig in časopisov, niso se izobraževali; zato se niti ne zavedajo, da so del mogočnega, več kot 100 milijonov broječega naroda Slovanov. — Ko pridejo taki omahljivci in mlačneži v tujino, se kaj kmalu začno sramovati svojega materinskega jezika, medtem ko jim vse tuje nepopisno ugaja in se jim zdi nad vse imenitno. Naj le povem tukaj dva dogodka, ki sem ju doživela v tujini! Moja tovarišica iz mojega rojstnega kraja, ki je tudi tukaj v Gradcu, pride nekega dne k meni v vas. Akoravno je šele eno leto tukaj, že trdi, da je pozabila svoj materinski jezik, ki je tako okoren in ga nikakor ne more več gladko govoriti. Povabila sem jo, naj gre z menoj v naše slovensko društvo »Domovina«. In tam se reva ni mogla načuditi, da pridejo v društvo pravi gospodje in da govore svoj rodni jezik. Niti najmanj se ne sramujejo, četudi nas Nemci tako zaničujejo. Tedaj sem se pa jaz oglasila, Z navdušenimi besedami sem jej začela prigovarjati, naj se vendar zaveda svoje vrednosti, svoje narodnosti, svojega jezika, ki je tako lep in blaglasen ter naj se ne ozira na naše sovražnike, ki bi nas najraje utopili v žlici vode. Moja prijateljica je spoznala, kako napačno je ravnala, prosila me je, naj jo podučim ter pripeljem na pravo pot. Drugi dogodek: Uslužbenec iz prodajalne mi prinese tamkaj nakupljene stvari. Ko pride v kuhinjo, se radovedno ozira

naokrog ter opazi na steni slovenski koledar. »To je pa menda »vindiš«?« vpraša zaničljivo, seveda v nemškem jeziku. »Tudi jaz sem bil nekdaj »vindišer«, česar se še zmeraj sramujem, a sedaj nisem več »vindišer« in tudi nočem biti; in če vidim katerega, ga bolj zaničujem, kakor največjega hudodelca.« — Glejte, drage rojakinje, kako žalostno je to za nas! Naši lastni bratje nas zaničujejo, ker so izgubili vso ljubezen do jezika, katerega jih je učila njihova mati. Izdajajo nas ter nam škodujejo. Zato nam je treba združeno delovati, posebno tukaj v nemškem Gradcu, kjer smo Slovenci tako razkropljeni. V združenju, v slogi je moč, in z močjo ter z uma svitlim mečem premagamo vse, vse!

a **Graški občinski odbor** je sklenil v večrajšnji seji ustanoviti »odsek za varovanje nemškega narodnega značaja mesta Gradca«. Odsek se bode gotovo bavil z vsako malenkostjo, če bode le naperjena proti Slovincem. Treba bode korakov tudi z naše strani.

Delavski obzornik.

Polovična voznina za delavce. Železniško ministerstvo je izdalo naredbo, da imajo delavci ki dobe delo v drugem kraju, pravico do polovične voznine. Te določbe se glase: 1. Delavci, katerim je preskrbela delo kaka javna in občekoristna posredovalnica v kakem tujem kraju, imajo pri vožnjah čez 50 km pravico do polovične voznine v tretjem razredu osebnih in mešanih vlakov. 2. Polovični vozni listi se dobe pri blagajni, če se pokaže po določenem vzorcu izgotovljena izkaznica javne posredovalnice. Na tej izkaznici mora biti ime delojemalčeve, železniška proga in dan odhoda zabeležen, kakor tudi potrjeno, da se je lastniku te izkaznice preskrbelo delo. 3. Ta izkaznica se pri blagajni zaznamenuje z uradnim pečatom. Pri pregledovanju voznih listov se mora pregledniku pokazati in na zadnji postaji z voznim listkom oddati. 4. Železniška uprava ima pravico, da to ugodnost za določeno dobo, posamezna postajališča in nekatere vlake preklicuje, oziroma ustavi.

Bojkot proti žganju na Nemškem se od lanskega leta, ko se je uvedel davek na žganje, od strani delavstva izvaja. Posledice se poznajo iz sledečih števil:

	Od 1. oktobra do 31. januarja 1908—1909	1909—1910
se je izdelalo	2.085.683	1.708.227
porabilo v obrti	605.874	629.598
popilo	863.542	577.036
izvozilo	4.123	6.878

Poraba v obrti je torej narasla, pitje žganja pa padlo za okroglih 286.000 hektolitrov ali za 33 odstotkov, torej za tretjino. Popolnoma jasna bo slika seveda šele koncem leta. Na vsak način se vidi, da je imel bojkot že prav lep uspeh.

Gospodarski paberki.

Nekaj iz kmetijske statistike. Glasom štetja kmetijskih obratov iz l. 1902 se je našlo 4 milj. 700.000 svinj, od katerih jih je odpadlo 96% na posestva do 50 ha, torej na male in srednje kmetije. Komu bi torej bilo na škodo, če bi se meje uvozu živine, posebej svinj, popolnoma odprle, o tem leži odgovor vsakomur, tudi zagrizenemu nasprotniku agrarne politike, na dlani.

Jajca za valjenje ne smejo biti stara več ko tri tedne; najboljša so jajca, ki so stara tri dni.

Za nakup čebel je najboljši čas mesca aprila. Posebno začetnik naj kupi raje spomladi ko jeseni, ker čez poletje je s čebelami manj skrbi.

Prince Lichtenstein

je po smrti dr. Luegerjevi izvoljen za voditelja nemških klerikalcev. Star je 64 let in je državni ter deželni poslanec ter deželni maršal na Nižjem Avstrijskem.

Zadnji dopisi.

Zveza slovenskih učiteljev in učiteljic na Štajerskem ima v nedeljo 3. aprila t. l. v Celju v Narodnem domu svoja zborovanja, in sicer ob 9. uri vodstveno sejo, ob pol 11. uri zborovanje delegacije, nato odborova seja, popoldne ob treh pa občni zbor.

Ustanovni shod »društva štajerskih abonentov« se vrši v nedeljo 3. aprila t. l. ob pol 2. uri popoldne v Narodnem domu v Celju.

Križe nad Podsredo. (Uboj). Mladenec Janez Kovačič iz Osredka in neki Preskar iz Pišec sta oba bila zaljubljena v lepo Jagričevo dekle, gostilničarjevo hčerko v Osredku. Na velikonočni ponedeljek, ko je Kovačič pri Jagriču s svojimi tovariši pil in pel ter hotel ven, ga je Preskar med vrati pričakal ter ga z bajonetom, ki ga je izdrl svojemu bratu, vojaku, zabodel naravnost v srce, da je Kovačič padel znak in zdihiel. Preskar si že hladi svojo prevročo kri v Kozjem.

Sv. Križ pri Mariboru. Na cvetni petek smo pokopali vzornega kmetijskega poštenjaka, ki je vsled svoje treznosti, vzorne delavnosti, varčnosti vkljub velikim zaprekam uspešno kmetoval ravno pol stoletja. Bil je to 73 letni gospodar Franc Pipuš p. d. Trampuž, oče mariborskega odvetnika dr. R. Pipuša. Nekaj črtic iz njegovega življenja prihodnjici. Večni mu pokoj!

Iz slovenjgraškega okraja. Dne 4. aprila priredi klerikalno bralno društvo iz Staregatrge pod vodstvom že od ckr. okrožnega sodišča v Celju dobro znanega organista v Slov. Gradcu nekove selice. Ta človek ima namreč vse sposobnosti za organizatorja čukov; vsled tega ima društvo čisto pravega voditelja. Lepa družba to pač mora biti!

c **Nova Štifta pri Gornjem gradu.** Na Jožefovo, ko je prišlo ljudstvo poslušat božji nauk, je bilo močno iznenadeno. V Gornjem gradu »špilajo« komedijo pred cerkvenimi vrati, naš župnik pa že v cerkvi sami; radi nekega člančiča v »Narodnem Dnevniku« se je zopet opravičeval s prižnice ter se hvalil proti vernim ovčicam, kolikokrat je v teku nekaj tednov šel spovedovat. To je bilo pač sedaj slučajno, ker je med otroci razsajala škrlatica; drugače pa ima res toliko prostega časa, kakor je bilo v »Narodnem Dnevniku« omenjeno; in ker ima res preveč časa, tuhta in se briga na vse mogoče načine, kako bi mu bilo mogoče našega g. nadučitelja uničiti. In res se mu je deloma posrečilo, ker sta po babjih marnjah zvedela on in kaplan Berk, da je sin našega nadučitelja v svoji pozabljenosti imel slučajno hlače odpete, kar je videlo par stariških ženic. Sin je 28 let star, odgovoren sam za svoja dejanja, in je bil obsojen radi nepazljivosti na javni cesti na 5 dni navadnega zapor, akoravno se je proti njemu poprej postopalo celo s pomočjo c. kr. orožništva, kakor proti najhujšemu hudodelniku. Ne mislite, gospod župnik, da se bo dalo ljudstvo primorati tako misliti kakor vi — in s tem svojo dušo pogubiti. O »nezanesljivosti« prostega ljudstva (po vašem mnenju!) ste se lahko prepričali pri tej sodnijski obravnavi. Prisrčno ste želeli, kakor se razvidi iz dopisov v »Slov. Gospodarju«, »Straži« in »Slovenca«, da bi bil najmanj obsojen na vislice. Najljubše bi vam seveda bilo, če bi dala sodnija kar celo Kelčevo rodbino obesiti. Vi in kaplan Berk bi se iz dna srca krohotala. Ali počakajte, vidva in tudi vaju vredni prijatelji ne dosežete tega še kmalu, ker g. Kelc je še trda kost, katero boste imeli glodati še mnogo časa — pa zastoj. — Prošeni ste, da ta dopis zopet »tolmačite« svojim vernim in nevernim ovčicam, ter tudi tisto, kar je bilo tozadevno objavljenega po naših listih, — sicer bi vas morali imenovati nedoslednega, neodkritosrčnega, neznačajnega, kar bi vam gotovo ne bilo všeč. — Tedaj le vrlo z vsemi močmi naprej z delom proti od vas toliko zaničevani rodbini Kelčevi do uničenja; gotovo plačilo za to vas čaka v Nebesih. Toliko za sedaj, v kratkem pride zopet kakšna zdravilna kaplja, da vam — itak slabe moči ne očeja.

NA BELO NEDELJO V SOKOLSKI DOM V GABERJU!

Slov. delavsko podporno društvo v Celju priredi ta dan tam koncertno in zabavno prireditev s petjem, tamburaškimi točkami, veselolgo itd., prosto zabavo in plesom. Kdor se hoče pošteno pozabaviti, naj pride v Sokolski dom. Začetek je ob 5. uri popoldne. Vstopnina za osebo 60 vin. — Slovenci iz Celja ter bližnje in daljne okolice — na mnogobrojno svidenje!

Iz raznih slovanskih krajev.

Krvava Velikanoč. V Pregradi nad Zagrebom so se na Velikonoč zabavali ljudje pred cerkvijo s streljanjem iz pušk in pistol. Vodja orožniške patrulje je ljudi opozoril, da je to prepovedano. Došlo je do prepira, tekmo katerega so nekateri fantje metali na orožnike kamenje. Štirje orožniki so bili ranjeni. Na to so orožniki vstrelili med ljudi in ranili 4 kmete, med njimi jednega težko.

v **Iz Črne pri Pliberku.** Na veliki četrtek 24. tm. je v Črni pri vdovi Geršak (Gerschag) izbruhnil ogenj in sicer skoz dimnik, dopoldan okoli 11. ure. V silni naglici je pogorelo 21 hiš z vsemi gos. odarskimi poslopji vred. Ker je spodnji veter

vlekel, je le gornji del vasi čisto zgorel. Škoda je velikanska in ljudstvo v veliki bedi, ker so pogorela vsa živila, obleka itd. in tudi mnogo živine. Trgovci so dobili šele 2 dni prej tri vagone moke in žita, a ogenj je uničil vse. Istočasno je v nekem drugem kraju pri Pliberku tudi pogorelo par hiš. Omeniti je še, da je Črna tudi l. 1863 pogorela in sicer tisti del, ki je sedaj ostal. Ognjegasci so tokrat ogenj le vtoliko omejili, da so zabranili, da še ni drugi del vasi pogorel. To je bilo nekoliko lažje, ker je veter proč vlekel.

V Velik požar so imeli 24. tm. tudi v Železni Kaplji na Koroškem. V bližini papirne tovarne Rechbergove je zgorelo 5 poslopij. Prizadetih je veliko delavskih rodbin, ki so brez strehe.

Razne novosti.

r Čudne stvari se izvedo skoro vsak dan iz dežele „božjega strahu in pobožnih šeg“, kakor radi imenujejo Nemci Nemčijo. Te dni je zopet iz Čah (Aachena) prišlo poročilo, da je tam v neki hiši policija zasačila več deklet in fantov od 15—20 let, pa tudi več žen, ki so se tam shajali in uganjali nepopisne svinjarije. In ti Nemci bi radi nas učili poštenosti! Naj pri sebi pometajo!

r Ognjenik Etna zopet bruha. Italijo je že zopet zadela strašna nesreča. Ognjenik Etna je začel zopet bljovati in sicer kar naenkrat iz 14 žrel. Bruhanje ognjenika traja zdaj že več dni. Lava je preplavila že celo vrsto krajev daleč naokoli. Ljudstvo prestrašeno beži iz svojih domacij v oddaljene kraje. Italija je res država nesreče. Pred dobrim letom strašni potres, sedaj zopet ta nesreča, ki je uničila cele kraje, rodovitna polja in vinorodne vrhove.

Strašna požarna nesreča na Ogerskem. Kolikor se da razbrati iz različnih, nasprotujočih si poročil o katastrofi v Ökörto, se je zgodilo sledeče: V občini Ökörto se je vršil v velikem skednju pri občinski gostilni ples, čegar čisti dobiček je bil namenjen za stavbo protestantske cerkve. Plesa se je hotelo udeležiti toliko ljudi, da so prireditelji dali zadelati dohode, da bi ne zmanjkalo prostora. Proti polnoči je izbruhnil ogenj. O postanku ognja je več opisov. Jeden pravi sledeče: Bilo je ravno pri drugem plesu, ko se je užgal nek lampijon. Ni še gotovo, ali se je užgal vsled tega, ker je vrgel nek kmečki fant svojo kapo v njega, ali ne. Pa dejstvo je, da se je užgala vsled gorečega lampijona blizu viseča petrolejeva svetilka in eksplodirala. To je povzročilo na nek način eksplozijo ostalih petrolejk; plamen je segel v streho iz trstja in celo poslopje je bilo bliskoma v plamenu. 500 ljudi je bilo ujetih — ker je bil na plesišču odprt samo jeden izhod, a še ta tako mal, da je mogla skozi le jedna oseba. Prizori, ki so se odigrali pri tem izhodu, so morali biti strašni. Našli so se tam celi kupi sežganih trupel ljudi, kateri so se hoteli rešiti. Nekateri so v strašni sili prebili deske stranske stene in ušli. Ob neko stransko steno je bil pritisk tako strašen, da se je zrušila; vsled tega se je zrušila streha in pokopala v ognju in žerjavici celo družbo. Doslej se še 122 mrličev ni moglo spoznati. Nepopisno je, kako so mrličji ogoreli, razmesarjeni in oskrunjeni. Mrličje nosijo na pokopališče cigani v skupen grob, ki je 9 metrov dolg in 5 metrov širok. Mrličji leže v dveh vrstah. Po zadnjih poročilih znaša število mrtvih, deloma zgorelih, deloma na opeklinah umrlih 320. — Pred pogoriščem je bilo včeraj velikansko število vozov. Prebivalci iz okolice so prišli po mrličje. Skoro vsaka vas v okolici žaluje za 20—30 mladimi ljudmi. Mnoge hiše so čisto prazne, ker so vsi prebivalci zgoreli. Nekateri mali otroci so ostali brez starišev; deco so vzele oblasti v oskrbo. Med mrličji so tudi 3 huzarji, ki so bili na počitnicah.

Zvezna trgovina v Celju opozarja vse posestnike vinogradov, da blagovolijo že sedaj naznaniti, koliko bodo rabili gumitrakov za vezanje trt, da bo mogoče pravočasno poskrbeti dobro in sveže blago.

Dobivajo se v petih različnih kvalitetah, katere se proti takojšnji vrnitvi pošiljajo na zahtevo na ogled. 195 1

V Vsakdo ima želodec tak, kakoršnega si zasluži, to se pravi, kakor ga goji. Tedaj moramo delovanje prebavnih organov redno opazovati in se morajo tudi najmanjše nerednosti odstraniti, da ne pride vsled teh težko obolenje. K pravilni gojitvi, to je, k stanovitni uredbi prebavnega aparata služi najboljša uporaba že čez 40 let znanega dr. Rosa balzama za želodec iz lekarne B. Fragnerja, ckr. dvornega založnika v Pragi. — Isti se dobi tudi v vseh tukajšnjih lekarnah.

Loterijske številke.

Trst, dne 26. marca 1910: 44, 47, 90, 69, 37.
Linc, " " " " " " 31, 27, 19, 49, 23.

Znati je treba

Pekate pravilno pripravljati, pa bodo vsakomur dišale. Navodila daje kuharska knjiga, ki jo razpošilja Prva kranjska tovarna testenin v Il. Bistrici vsakomur zastoj.

Vabilo k

rednemu občnemu zboru

Hranilnice in posojilnice v Št. Jurju ob Taboru
registrovane zadruge z neomejeno zavezo

ki se bode vršil

v nedeljo, dne 17. aprila 1910 ob 3. uri popoldne v zadrugi pisarni.

DNEVNI RED:

1. Poročilo načelstva in nadzorstva.
2. Odobrenje računskega zaključka za l. 1909.
3. Čitanje revizijskega zapisnika.
4. Sprememba pravil.
5. Volitev načelstva.
6. Volitev nadzorstva.
7. Slučajnosti.

104 1

Načelstvo.

Viktor Bevc, Celje

prevzame vsa v svojo stroko spadajoča dela, kakor slikanje sob, cerkev, črkoslikarstvo na steklo, les itd. — Priporoča se za mnogobrojna naročila. Svoji k svojim! Svoji k svojim!

Edini narodni slikar in pleskar

V Poljčanah tik župnijske cerkve se proda ali v najem odda

hiša

z velikim vrtom, njivo in travnikom, vse v najlepšem in dobrem stanju. — Naslov pod „J. S. št. 135“, pošta Laški trg. 106

Učenca

za prodajalno z mešanim blagom in deželnimi pridelki, s primerno šolsko izobrazbo sprejmeta

Norbert Zanier & sin,

Sv. Peter, Savinska dolina. 221 3-2

Posteljna vlaga!

Odstranitev takoj. — Starost in spol se naznani. — Pojasnila zastoj daje zavod „AESCULAP“, Regensburg, Bavarsko.

Za 10% ceneje

oddamo od danes naprej vsakovrstne gramofone, eufone in plošče; zahtevajte cenike. — Istotam se dobi najboljši množevalni aparat „levograf“ za 20% znižano ceno kakor doslej. Slavna društva se opozarjajo posebno na to ugodnost. — **Zinauer & Co., Sv. Jakob v Slov. Gor.** 105 1

Edini narodni klepar v Celju

Anton Jošt

Savinska ulica št. 4

prevzema vsa v svojo stroko spadajoča dela in popravila ter se slavnemu p. n. občinstvu najviljudneje priporoča v mnogobrojna naročila. 159 7-5

Vaš poklic

sili vas veliko sedeti. — Vi trpite na zapečenosti.

Domače sredstvo, ki je napravljeno iz izbrano najboljših in učinkujočih zdravilnih zelišč, sredstvo, ki vzbuja tek in pospešuje prebavo, sredstvo, ki lahko odvaja in odstranjuje posledice nezmernosti, napačne diete, prehlada, posledice sedenja in zapečenosti kakor gorečico, napetost, preobilo tvoritev kiselin in krčevito bolest, sredstvo, ki vse to ublaži ali pa odstrani, je „Dr. Rosa-Balzam za želodec“ iz lekarne B. Fragnerja v Pragi.

Svarilo! Vsi deli zavoja nosijo postavno določeni varstveni znak.

GLAVNA ZALOGA: lekarna B. Fragnerja, c. kr. dvornega dobavitelja „pri črnem orlu“, Praga, Malá strana 203, vogel Nerudove ulice.

Pošilja se vsak dan

1 cela steklenica K 2—, pol steklenice K 1—. Po pošti, če se pošlje naprej K 1 50, se pošlje mala steklenica, za K 2 80 se pošlje velika steklenica, za K 4 70 dve veliki steklenici, za K 8— štiri velike, za K 22— štirinajst velikih steklenic franko na vse postaje avstro-ogrsko monarhije.

Zaloga v lekarnah Avstro-ogrsko.

Posojilnica v Brežicah

ima vse svoje posestvo ležeče v občini Čatež na Kranjskem vis á vis novega mostu čez Savo in Krko

naprodaj.

Ker je posestvo lepo ležeče in isto zelo radi po letu obiskujejo letoviščarji od yseh krajev, je Posojilnica voljna ves kompleks razun „hotela Grič“ ali skupno prodati ali pa istega dati razdeliti na več parcel.

Tozadevna natančnejša pojasnila daje ravnateljstvo Posojilnice v Brežicah.

86 3-3

Ravnateljstvo.

KROMPIR

za seme „Hungarija“

izborna vrsta, lupina roza, meso malo rumenkasto, oddaja po 8 K 100 kg na kolodvor Št. Peter v Savinski dolini postavljeno Norbert Zanier, Sv. Pavel pri Preboldu. Pri večji odjemi znižana cena.

Kdor je osivel, izgleda star.

Izvrstna zajamčeno neškodljiva sredstva za barvanje las so:

1. Vitkov „Vedno mlad“ plavo, rjavo, in črno barvilo. Pobarva takoj in trajno. Ena skatlija štiri krone.
2. Vitkov „Nucin“, stekleničica ene krono.

Ta sredstva za barvanje las so se jako dobro izkazala v tisoč slučajih. Edino pristna iz kem. laboratorija

Fr. Vitek & Co., Praga II.

Zahtevajte samo Vitkove preparate, vse druge zavrnite!

Pluge, brane,

peronospora - brizgalnice in vse poljedelske stroje, žične mreže in umetna gnojila priporoča po najnižjih cenah trgovina z železnino „Merkur“, P. Majdič, Celje.

Hiša v Celju

ležeča tik mesta z velikim vrtom, kateri je pripravljen za stavbišča, **se prodaja** za 11.000 K. Naslov se izve pri upravištvu tega lista. 1834-8

Najboljši češki nakupni vir.

Ceno posteljno perje:

1 kg sivega, dobrega, puljenega 2 K. boljšega 2 K 40 h; prima polbelega 2 K 80 h; belega 4 K; belega, puhačega 5 K 10 h; 1 kg velešnega, snežnobelega, puljenega 6 K 40 h; 8 K; 1 kg puha, sivega 6 K; 7 K; belega, finega 10 K, najfinejši drsni puh 12 K. — Kdor vzame 5 kg. dobi franko.

Zgotovljene postelje

iz gostonitega, rdečega, moorega, belega ali rumenega nanjinga, pernica, 180 cm dolga, 116 cm široka, z 2 zglavniki, vsak 80 cm dolg, 58 cm širok, napoljen z novim, sivim, jako stanovitnim puhačim postelnim perjem 16 K; napol puh 26 K; puh 24 K; same pernice po 10 K, 12 K, 14 K, 16 K; zglavniki 2 K. 3 K 50 h, 4 K. Razpošiljanje po povzetju od 12 K naprej franko. Dovoljeno je vzeti nazaj ali zamenjati franko. Za neugajoče se povrne denar. — Cenovnik zastoj in franko. 59 25-10

S. Benisch, Deschenitz, šte. 199, Sumava, Češko.

Belo platno

za žensko in moško perilo in dvojno široko za prtiče se kupi najugodnejše v narodni veletrgovski hiši

R. Stermecki, Celje.

Celi kosi po engros cenah.

Vzorci zastoj in pošiljatve čez K 20' — franko. V zalogi je tudi velikanska izbira zastorov, preprog in postelnih garnitur. Garnitura 1 prt za mizo in 2 za posteljo skupaj 9 K, belj fina 10 K.

82 52-11

Rafael Salmič

trgovina z urami in zlatnino v „Narodnem domu“ v Celju.

Velika izber novosti, zlatih in srebrnih verižic, priveskov, dolgih zaponk, zapestnic, uhanov, prstanov, gospodskih in damskih ur, nastavkov, jedilnih sprav, predmetov v novem srebru, optičnih predmetov i. t. d. Naročite cenike. Postrežba točna in solidna.

Nagrobne vence

v raznih velikostih in cenah s trakovi in brez trakov ima v zalogi

Zvezna trgovina v Celju.

Naročila se izvršujejo z obratno pošto. — Brzjavni naslov:

Zvezna trgovina, Celje.

Pošne hran. račun št. 54.366.
Telefon št. 48.

Najboljša prilika za sigurno štedenje je plodonosno nalaganje gotovine pri denarnih zavodih, ki nudijo najugodnejše pogoje.

„LASTNI DOM“

registrovana kreditna in stavbena zadruga z omejeno zavezo v Gaberju pri Celju

Pisarna je v Celju, Rotovške ulice št. 12

Urađuje se vsak dan razun nedelj in praznikov od 8.—12. ure
*** dopoldne. ***

54

sprejema hranilne vloge od vsakega, je član zadruga ali ne, na tekoči račun ali na hranilne (vložne) knjižice in jih obrestuje letno po

Hranilne knjižice drugih denarnih zavodov sprejema kot gotov denar, ne da bi se obrestovanje prenehalo. — Rentni davek plačuje zadruga in ga ne odtegnje vlagatelj tako da dobijo na leto celih 5 K od naloženih 100 K. — Posojila daje proti 6% obrestovanju na osebni kredit, proti zastavljenju vrednotic, dragocenosti ali nepremičnin na menice ali dolžna pisma. — Odplačuje se na račun glavnice in obresti v mesečnih ali v posebej dogovorjenih četrt — oziroma polletnih obrekih

pet od sto (5%)

Vinko Kukovec

stavbeni podjetnik in tesarski mojster,
lastnik parne žage na Lavi pri Celju
== prevzame vsakovrstna ==

61 50-10

stavbena zlasti tesarska dela.